

چگونه عکس بگیریم؟

- تکنیک‌های نورپردازی در عکاسی
- مثلث نوردهی در عکاسی
- تراز سفیدی
- عکاسی چهره
- عکاسی از منظره
- عکاسی از پادشاه فصل‌ها؛ پاییز
- عکاسی با نور شمع
- عکاسی از پرندگان
- عکاسی کنار ساحل
- چگونه از آبشار عکس بگیریم؟
- چگونه عکس‌های احساسی بگیریم؟
- چگونه از گلها و گیاهان عکاسی کنیم؟
- چگونه با نور مادون قرمز عکاسی کنیم؟

تکنیک‌های نورپردازی در عکاسی

عکاسی از جمله هنرهایی است که می‌تواند از ساده‌ترین شرایط، معانی عمیقی را به بیننده انتقال دهد. در حال حاضر عکاسی از محبوب‌ترین حرفه‌ها به شمار می‌رود که هر روزه به تعداد علاقه‌مندان آن افزوده می‌شود

عکاسی از جمله هنرهایی است که می‌تواند از ساده‌ترین شرایط، معانی عمیقی را به بیننده انتقال دهد. در حال حاضر عکاسی از محبوب‌ترین حرفه‌ها به شمار می‌رود که هر روزه به تعداد علاقه‌مندان آن افزوده می‌شود. استفاده از آخرین و مدرن‌ترین تجهیزات عکاسی، تضمین‌کننده موفقیت فرد در حرفه عکاسی نخواهد بود. یک عکاس حرفه‌ای باید چشمی برای دیدن ریزترین جزئیات و دانشی درباره نورپردازی داشته باشد. تکنیک‌های نورپردازی نقش مهمی در نتیجه نهایی عکس خواهد داشت. نوع نوری که در عکاسی استفاده می‌شود نتیجه نهایی عکس را مشخص خواهد کرد. دو سوژه که به طور همزمان، اما در دو شرایط متفاوت نورپردازی گرفته شده باشند، دو مفهوم و معنای متفاوت را به بیننده القا خواهند کرد. در این شماره به آرایه نکاتی در خصوص میزان و نحوه تابش نور در عکاسی می‌پردازیم.

به هدایت کردن صحیح و اصولی نور موجود در محیط، برای گرفتن عکسی مطلوب و زیبا نورپردازی گفته می‌شود.

● نکاتی در خصوص عکاسی داخل استودیو یا محیط بسته

لازمه عکاسی در استودیو یا محیط بسته، آگاهی داشتن از اطلاعات اولیه تکنیک‌های نورپردازی است. یکی از اصول اولیه نورپردازی در محیط بسته این است که به شکل مثلی انجام شود. در این شرایط به سه منبع نوری نیاز است: نورهای اصلی (Lights Key)، نورهای عقب (Back Lights) و نورهای فرعی (Fill Lights). روشن‌ترین نور مربوط به نور اصلی است. این نور باید از پشت و اطراف عکاس به سوژه تابانده شود. قسمتی از سوژه که در مقابل دوربین قرار گرفته باید روشن‌تر باشد. نور عقب از قسمت پشت سوژه تابانده خواهد شد. این نور باعث می‌شود که بین سوژه و پس‌زمینه (ground back) فاصله‌ای به وجود بیاید. نور فرعی از اطراف سوژه و از زاویه مخالف نور اصلی تابانده و موجب سایه می‌شود. شدت نور فرعی نباید به اندازه نور اصلی باشد. برای ایجاد عمق در عکاسی باید با نورها بازی شود. برای بهتر شدن در زمینه تکنیک‌های نورپردازی و ایجاد یک شرایط ایده‌آل میان نور و تاریکی تمرین و ممارست توصیه می‌شود.

نور تلطیف شده (Diffused Lighting)، برای ملایم و لطیف کردن نورهای محیط و تاثیر آن‌ها در عکاسی نقش مهمی دارد. تاثیر نور ملایم (تلطیف شده) در عکاسی چهره بیش از سایر زمینه‌ها خود را نشان خواهد داد. یکی از ساده‌ترین روش‌های ایجاد چنین فضایی، استفاده از یک کاغذ روی چراغ استودیو است.

نور فرعی یا پرکننده (fill light) نوری است که برای کاهش کنتراست استفاده می‌شود. زمانی که تاثیر نور فرعی زیاد شود، میزان کنتراست موجود در محیط کاهش می‌یابد. این در حالی است که با کاهش تاثیر نور فرعی، میزان کنتراست افزایش می‌یابد.

به منظور تاثیر چشمگیر در عکاسی از نور کناره (Side Lighting) نیز می‌توان استفاده کرد. نور کناره به دلیل ایجاد سطح بالایی از کنتراست، تاثیر منحصربه‌فرد و چشمگیری روی شرایط عکاسی خواهد گذاشت. یک قسمت سوژه باید بیشترین نور را داشته و قسمت دیگر باید هر چه بیشتر به تاریکی متمایل باشد. نورپردازی به

این شکل عمق بیشتری به سوژه موردنظر خواهد بخشید.

تابش نور از پشت (Backlighting) روش دیگری است که در نورپردازی استفاده می‌شود و روشن‌ترین منبع نوری به شمار می‌رود. در این روش، منبع تابش نور از قسمت پشت سوژه تابیده و برای ایجاد سایه استفاده می‌شود. تابش نور از پشت می‌تواند یک عکس زیبا ارایه دهد یا اینکه با عملکرد معکوس، یک عکس زیبا را به طور کامل خراب کند. با کمک این تکنیک است که تصویری تیره از درخت نخل را روبه‌روی غروب خورشید می‌توان ثبت و آن را به عکسی زیبا تبدیل کرد. اگر به جای درخت نخل از یک انسان که در مقابل غروب خورشید ایستاده استفاده شود نتیجه همانی خواهد بود که برای درخت نخل ایجاد شده است به این معنی که سوژه به طور کامل تیره خواهد شد. به این ترتیب دو عکس که با یک تکنیک نورپردازی گرفته شده است به طور قابل ملاحظه‌ای تفاوت خواهند داشت. در زمان Backlighting برای روشن‌تر کردن قسمت جلو سوژه و برجسته کردن برخی فضاها یا اشیاء، عکاس می‌تواند از فلاش اجباری (fill-in flash) استفاده کند. فلاش اجباری همان فلاش دوربین است که شدت نور آن قابل کنترل نیست و برای تابش مستقیم نور استفاده می‌شود.

● عکاسی در خارج از محیط بسته

اولین تکنیک نورپردازی در خارج از محیط بسته، کارکردن اطراف خورشید است. به این معنی که در هنگام عکاسی، سوژه مورد نظر نباید در مقابل نور خورشید قرار گرفته باشد بلکه وضعیت مکانی عکاس و دوربین باید به گونه‌ای باشد که خورشید در پشت سر عکاس قرار گیرد. وجود خورشید در پشت سر عکاس موجب می‌شود که نقش نور اصلی را در عکاسی بازی کند. اگر شرایط محیط به نحوی باشد که نتوان به این شکل عمل کرد در نتیجه بهتر است به منظور جلوگیری از ایجاد سایه از فلاش اجباری استفاده شود. به افراد مبتدی و تازه‌کار توصیه می‌شود که در وسط روز در خارج از محیط بسته به هیچ‌وجه عکس نگیرند. وسط روز درست زمانی است که خورشید در بالاترین نقطه قرار می‌گیرد و این امر موجب تولید سایه‌ای شدید روی سوژه خواهد شد. در شرایطی که مجبور به عکس گرفتن در این زمان هستید، توصیه می‌شود برای تاباندن نور روی

سوژه از منعکس کننده یا برای کم کردن شدت نور از یک چتر استفاده کنید. در روزهای آفتابی به نور پشت، نیازی نیست و به منظور ایجاد نور فرعی در محیط از یک منعکس کننده استفاده می شود. در روزهای ابری روشن یک نور تلطیف شده بدون سایه وجود خواهد داشت، این شرایط بهترین شرایط برای گرفتن عکس خواهد بود و عکس زیبایی را ارایه خواهد داد. یک ساعت بعد از طلوع آفتاب و یک ساعت قبل از غروب آفتاب در نظر عکاسان حرفه ای به "ساعت طلایی" مشهور است. غروب و طلوع خورشید هر کدام به نوعی متفاوت، نور طبیعی را به عکس می تابانند. عکاسی در این دو زمان به عکاس اطمینان می دهد که نور مناسب به سوژه تابیده شده است و نگرانی در خصوص نتیجه نهایی وجود نخواهد داشت. در این دو زمان به دلیل طول موج های بلند خورشید که لطیف و گرم هستند پوست افراد، روشن تر و زیباتر به نظر می رسد بنابراین جلوه ای زیبا در عکاسی خواهند داشت. برای بهتر شدن عکس تنها باید به این نکته توجه داشت که سوژه در مقابل نور خورشید قرار نگرفته باشد.

در عکاسی همیشه باید به نکاتی که در خصوص کنتراست وجود دارد توجه داشت و در شرایط مختلف آن را در نظر گرفت. در برخی شرایط این امکان وجود دارد که نور مناسب برای سوژه یا محیط وجود نداشته باشد، در چنین شرایطی برای جبران چنین نقصی بهتر است که از سه پایه و شاتر با سرعت پایین استفاده شود. سه پایه باعث ثابت ماندن دوربین و مانع تار شدن تصویرها می شود. اگرچه سرعت پایین شاتر تا حدودی کمبود نور محیط را جبران می کند و عکس با کیفیتی را ارایه می دهد اما برای شرایط کاملاً تاریک به طور حتم کارایی نخواهد داشت. به منظور بهتر شدن کیفیت عکس می توان از مود سایه که در برخی دوربین ها وجود دارد برای ایجاد یک عکس هنری و با کیفیت استفاده کرد

مثلث نوردهی در عکاسی

برایان پیترسون (Bryan Peterson) در کتاب "آشنایی با نوردهی"، اصول اولیه نوردهی را به یک مثلث تشبیه می‌کند که سه عنصر حساسیت ایزو (ISO)، دهانه دیافراگم (Aperture) و سرعت شاتر (Shutter speed) از عناصر اصلی و راس‌های این مثلث نوردهی به شمار می‌روند.

با یک تشبیه، رابطه این سه عنصر در دوربین بهتر مشخص خواهد شد. تصور کنید دوربین شما مانند پنجره‌ای باشد که از دو در جداگانه تشکیل شده است و می‌توان آن را باز و بسته کرد.

دهانه دیافراگم، در واقع اندازه پنجره است. هرچه اندازه آن بزرگتر باشد در نتیجه نور بیشتری وارد و اتاق روشن‌تر می‌شود.

سرعت شاتر، مدت زمانی است که درهای پنجره باز مانده باشند. هرچه این درها مدت بیشتری باز بمانند در نتیجه نور بیشتری وارد اتاق می‌شود.

اکنون تصور کنید که شما داخل اتاق نشسته‌اید و عینک آفتابی به چشم زده‌اید. با زدن عینک، چشم‌هایتان دیگر به مقدار نوری که وارد اتاق می‌شود حساسیتی نشان نخواهد داد. در این شرایط چشمان شما مانند ایزو پایین عمل می‌کند.

روش‌های زیادی برای افزایش ورود میزان نور به داخل اتاق وجود دارند. برای مثال، می‌توان درهای پنجره را به مدت زیادتری باز نگه داشت که این عمل در دوربین با بالا بردن سرعت شاتر اتفاق می‌افتد، یا اینکه می‌توان اندازه پنجره را بزرگ‌تر کرد که این اقدام مانند افزایش دهانه دیافراگم است. آخر اینکه می‌توان عینک آفتابی را به طور کامل از روی چشم برداشت، به این معنی که میزان حساسیت ایزو را بالا برد.

با تغییر هر یک از عناصر گفته شده نه تنها میزان نوردهی تغییر پیدا می‌کند بلکه هر یک از عناصر بر دیگری نیز تاثیر می‌گذارد و موجب تغییرات آن نیز خواهد شد. یکی از خصوصیات خوب دوربین‌های دیجیتالی این است که بدون پرداخت هزینه فیلم و چاپ عکس‌ها می‌توان از آن‌ها برای یادگیری میزان نوردهی استفاده کرد. در حال حاضر در دوربین‌های دیجیتالی مودهای نیمه اتوماتیکی مانند اولویت شاتر یا اولویت دیافراگم وجود دارند که می‌توان دوربین را روی یکی از آن‌ها تنظیم کرد. در این شماره و شماره آینده مختصری در خصوص سه عنصر ایزو، سرعت شاتر و دیافراگم و نقش آن‌ها در مثلث نوردهی توضیحاتی ارائه خواهد شد.

● ایزو

ایزو چیست؟ در دوربین‌های قدیمی (دوربین‌هایی که به فیلم عکاسی نیاز داشتند) به میزان حساسیت فیلم نسبت به نور، ایزو یا ISO گفته می‌شد. میزان این حساسیت با اعداد (100، 200، 400، 800 و غیره) روی فیلم نشان داده می‌شد. پایین‌تر بودن شماره به معنای پایین‌تر بودن حساسیت فیلم و در نتیجه کم بودن نویز یا دانه‌های برفک مانند عکس (grain) است.

در دوربین‌های عکاسی دیجیتال، به میزان حساسیت سنسور یا حسگر تصویر، ایزو گفته می‌شود. همانطور که در خصوص فیلم عکاسی گفته شد هرچه میزان شماره‌ها پایین‌تر باشد حساسیت سنسور نیز کاهش پیدا می‌کند و نویز عکس‌ها نیز کمتر خواهد شد. به طور معمول در شرایط تاریک از ایزوهای بالاتر برای داشتن سرعت شاتر بالاتر استفاده می‌شود. به عنوان مثال، برای یک مسابقه ورزشی داخل سالن از ایزو بالا استفاده می‌شود. هرچند با بالا بردن سرعت شاتر احتمال وجود نویز در عکس‌ها نیز بیشتر خواهد شد. عدد 100، ایزو نرمال به

شمار می‌رود که این مقدار باعث می‌شود عکس‌ها فاقد نویز یا دانه‌های برفک مانند باشند. بسیاری از افراد تمایل دارند دوربین خود را روی "مود اتو (Auto)" قرار دهند تا این سه عنصر به طور اتوماتیک با یکدیگر هماهنگ شوند و کیفیت عکس‌ها پایین نیاید. در این حالت دوربین معمولاً کمترین میزان ایزو را انتخاب خواهد کرد. با افزایش ایزو از 100 به 400 سرعت شاتر بالاتر می‌رود و اندازه دیافراگم کوچک‌تر خواهد شد. زمانی که قرار است میزان ایزو تغییر کند، باید به 4 ویژگی سوژه و شرایط عکاسی دقت شود.

- 1) نور: آیا نور محیط به اندازه کافی سوژه را روشن کرده است؟
- 2) نویز: آیا وجود نویز در عکس نهایی اشکالی ایجاد نمی‌کند؟
- 3) سه پایه: آیا از سه پایه استفاده می‌شود؟
- 4) متحرک بودن سوژه: وضعیت تحرک سوژه به چه صورت است، ساکن یا متحرک؟ در شرایطی که نور محیط مناسب باشد و وجود کمی نویز در عکس اهمیت چندانی نداشته باشد یا اینکه قرار باشد از سه پایه استفاده شود، بهتر است ایزو پایین دوربین را به کار برد. نبود نور کافی در محیط، عدم استفاده از سه پایه و متحرک بودن سوژه همگی از شرایطی هستند که ایجاب می‌کنند از ایزو بالاتر استفاده شود، هرچند بالا بردن ایزو مساوی داشتن نویزهای بیشتر در تصاویر خواهد بود. در موقعیت‌هایی مانند: مسابقات ورزشی داخل سالن (در مکان‌هایی که سوژه در حال حرکت سریع است و محیط نیز نور کمی دارد)، کنسرت، گالری، کلیسا و مکان‌هایی از این دست (مکان‌هایی که از نور کمی برخوردارند یا اینکه اجازه استفاده از فلش داده نمی‌شود) و تولدها (فوت کردن شمع‌ها در یک اتاق تاریک صحنه زیبا و رمانتیکی خواهد بود که ممکن است با فلش دوربین این صحنه به هم بخورد) توصیه می‌شود که از ایزو بالاتر استفاده شود.

● سرعت شاتر

سرعت شاتر چیست؟ به مدت زمانی که شاتر دوربین باز می‌ماند و در معرض نور قرار می‌گیرد، سرعت شاتر گفته می‌شود. در دوربین‌های قدیمی، باز ماندن شاتر روی فیلم و در دوربین‌های دیجیتالی روی سنسور تاثیر

می‌گذارد.

- سرعت شاتر در ثانیه یا کمتر از یک ثانیه محاسبه می‌شود. هر چه مخرج کسر بزرگتر باشد سرعت بالاتر خواهد بود. برای مثال، $1/1000$ ثانیه سریع‌تر از $30/1$ ثانیه است.

- در بیشتر مواقع معمولاً از سرعت شاتر $60/1$ ثانیه یا سریع‌تر از آن استفاده می‌شود. به این دلیل که از سوژه‌هایی با کمتر از این سرعت به سختی می‌توان عکس گرفت و به دلیل لرزش‌های ایجاد شده در دوربین عکس تار خواهد شد.

- در صورتی که سرعت سوژه کمتر از $60/1$ ثانیه باشد، بهتر است از سه پایه یا از ویژگی لرزشگیر دوربین استفاده شود.

- سرعت‌های شاتر موجود در دوربین به طور معمول عبارتند از: $15/1$ ، $30/1$ ، $60/1$ ، $125/1$ ، $250/1$ ، $500/1$ ، $8/1$ ثانیه. هریک از این اعداد نسبت به عدد قبلی دو برابر اختلاف دارند به این معنی که با یک تغییر کوچک سرعت شاتر دو برابر کمتر یا بیشتر خواهد شد.

- در بعضی از دوربین‌ها سرعت‌های شاتر خیلی پایین، مانند 1 ، 10 ، 30 ثانیه و غیره نیز وجود دارند. از این نوع سرعت شاتر برای مواقعی که نور محیط کم یا سوژه مدام در حال حرکت کردن باشد استفاده می‌شود. در بعضی از دوربین‌ها مود مخصوصی به نام مود (B Bulb) وجود دارد که با تنظیم دوربین روی این مود، تا زمانی که عکاس دکمه شاتر را فشار ندهد شاتر همچنان باز خواهد ماند.

- در زمان تنظیم سرعت شاتر به متحرک یا ساکن جلوه دادن سوژه نیز باید دقت شود. اگر قرار است حرکت فریز شود و ساکن به نظر برسد باید سرعت شاتر پایین‌تری به کار برد در غیر این صورت برای متحرک جلوه

دادن آن باید از شاتر با سرعت بالاتری استفاده شود. میزان سرعت شاتر در هر دو مورد به مقدار سرعت سوژه نیز بستگی دارد.

- یکی دیگر از مواردی که در هنگام تنظیم سرعت شاتر باید در نظر گرفت اندازه فاصله کانونی لنز است. هرچه فاصله کانونی بیشتر باشد احتمال وجود لرزش در دوربین بالاتر می‌رود در نتیجه از سرعت شاتر سریع‌تری باید استفاده کرد، مگر اینکه دوربین یا لنز مورد استفاده، مجهز به لرزشگیر تصویر باشد. در دوربین‌هایی که فاقد لرزشگیر هستند از "حساب تخمینی" می‌توان استفاده کرد. برای مثال، اگر فاصله کانونی لنز مورد استفاده 50 میلی‌متر است از سرعت شاتر 60/1 ثانیه یا اگر 200 میلی‌متر است از سرعت شاتر 250/1 ثانیه می‌توان استفاده کرد

تراز سفیدی

تراز سفیدی (White Balance) یکی از جنبه‌های عکاسی است که بسیاری از دارندگان دوربین‌های دیجیتال از نحوه عملکرد و تاثیر آن روی کیفیت عکس‌های گرفته شده بی‌اطلاع هستند. نداشتن اطلاعات کافی در خصوص این مود و ویژگی‌های آن باعث شده است افراد از آن استفاده نکنند یا کمتر آن را به کار گیرند. پس از آشنایی سطحی با این ویژگی و نحوه عملکرد آن در عکاسی، بسیاری از افراد و استفاده از آن علاقه‌مند خواهند شد. بنابراین در این شماره نکاتی در خصوص تراز سفیدی ارایه می‌شود که به کارگیری این نکات در بهتر کردن نتیجه نهایی عکس تاثیر به سزایی خواهد داشت.

تراز سفیدی در چه شرایطی استفاده می‌شود؟ اگر بخواهیم پاسخ این سوال را ساده بیان کنیم باید بگوییم که تراز سفیدی برای تنظیم رنگ در تصاویر به کار می‌رود. با کمک این تکنولوژی رنگ‌ها تا آنجا که امکان دارد به حالت طبیعی نزدیک خواهند شد.

اینکه چرا باید رنگ‌ها به حالت طبیعی نزدیک باشند سوال دیگری است که پس از پاسخ به سوال اول مطرح می‌شود. همان‌طور که مشخص است تفاوت فاحشی بین چشم انسان و دوربین دیجیتال از نظر قدرت و دامنه دید، تشخیص رنگ و بسیاری از ویژگی‌های دیگر وجود دارد. حتی مجهزترین دوربین‌ها نیز نمی‌توانند مانند چشم انسان به خوبی عمل کنند. چشم انسان به گونه‌ای آفریده شده که قادر است با شرایط نوری مختلف هماهنگ شود و رنگ اصلی و طبیعی را به مغز مخابره کند. در چشم انسان نه تنها سیستم فوکوس و تنظیم‌کننده دیافراگم خودکار طراحی بلکه ویژگی تراز رنگی اتوماتیک نیز در نظر گرفته شده است. یک وسیله سفید رنگ

در هر شرایطی، از جمله آفتابی و ابری یا در یک محیط بسته زیر نور لامپ‌های رشته‌ای یا فلورسنت (مهمانی) سفید به نظر می‌رسد، به این دلیل که مغز انسان این قابلیت را دارد تا رنگ‌های ملاحظه شده را با توجه به شرایط تطبیق دهد. برای تراز کردن رنگ‌ها با توجه به شرایط محیط یک سیستم کارآمد نیاز است.

سنسور تصویر در دوربین‌های دیجیتالی همچون مغز انسان عمل می‌کند و تطبیق رنگ‌ها با محیط از وظایف آن به شمار می‌رود. برای مثال، سنسور باید بتواند در هر شرایطی رنگ سفید را سفید نشان دهد. تغییر کیفیت رنگ‌ها به دمای آن‌ها مربوط می‌شود زیرا رنگ‌ها به طور کلی به دو دسته گرم و سرد دسته‌بندی می‌شوند. در دوربین‌های دیجیتالی به تکنولوژی که مسئول تنظیم دمای رنگ‌ها است به اصطلاح "تراز سفیدی" گفته می‌شود. برای مثال، رنگ سفید با توجه به دمای محیط تغییر می‌کند. این رنگ در محیط بیرون، یعنی زمانی که نور آفتاب متمایل به آبی است، سردتر به نظر می‌رسد و در یک محیط بسته زیر نور تنگستن که رنگ آن متمایل به قرمز باشد، گرمتر جلوه خواهد کرد. اکنون اگر نور محیط بسته، تحت شرایط لامپ‌های فلورسنت قرار گرفته باشد، رنگ سفید متمایل به سبز خواهد شد. جدید یا قدیم بودن لامپ استفاده شده یا اندازه شعله شمع می‌تواند در دمای رنگ تاثیر گذارد و کیفیت رنگ را از حالت طبیعی آن خارج کند. بنابراین برای جبران چنین پدیده‌ای باید به نحوی به دوربین فهماند که در چه شرایطی رنگ‌ها را باید گرمتر یا سردتر از حالتی که در محیط هستند دریافت و نشان دهد.

● تنظیم تراز سفیدی

در دوربین‌های قدیمی (دوربین‌هایی که به جای سنسور از فیلم استفاده می‌کردند) تنظیم تراز سفیدی با توجه به نوع فیلم انجام می‌شد. به این صورت که پس از تولید دو نوع فیلم، روی آن‌ها با نوشتن "روشنایی روز" یا "تنگستن" مشخص می‌شد که از این فیلم در چه محیطی می‌توان استفاده کرد. فیلم‌هایی که بر چسب روشنایی روز داشتند مخصوص عکاسی در بیرون محیط بسته و فیلم‌های با برچسب تنگستن مخصوص عکاسی در محیط بسته تولید شده بودند.

تراز سفیدی در دوربین‌های دیجیتال مختلف به صورت‌های گوناگون تنظیم خواهد شد، از این‌رو برای کنترل تراز سفیدی به شکل صحیح باید روی دوربین خود شناخت کافی داشته باشید. بسیاری از دوربین‌های دیجیتال از مود اتوماتیک یا نیمه اتوماتیک برخوردارند، این مودها کمک می‌کنند کنترل دوربین راحت‌تر باشد.

● محیط‌های تراز سفیدی از پیش تعیین شده

در اینجا تعدادی از محیط‌های تراز سفیدی که در دوربین‌های دیجیتال بیشتر به چشم می‌خورند با اندکی توضیح آورده شده است:

▪ **Auto (آتو):** با تنظیم دوربین روی این مود به صورت اتوماتیک بهترین حالت تراز سفیدی با توجه به شرایط محیط سنجیده و برگزیده خواهد شد. برای آن افرادی که قدرت ریسک‌پذیری دارند و خواهان بهتر شدن کیفیت رنگی عکس‌هایشان هستند پیشنهاد می‌شود که از این مود استفاده نکنند.

▪ **Tungsten (تنگستن):** این مود به طور معمول با یک لامپ کوچک نشان داده خواهد شد و برای عکاسی در محیط بسته به ویژه زمانی که از لامپ‌های تنگستن (رشته‌ای) استفاده می‌شود طراحی شده است. این مود باعث می‌شود رنگ‌ها در تصویر سردتر به نظر برسند.

▪ **Fluorescent (فلورسنت):** این مود برای جبران نور سرد لامپ‌های فلورسنت (مهتابی) استفاده می‌شود. با تنظیم دوربین روی این مود از شدت سرد بودن رنگ‌ها در تصویر کاسته خواهد شد و رنگ‌ها گرم‌تر جلوه خواهند کرد.

▪ **Daylight/Sunny (روشنایی روز/آفتابی):** تمام دوربین‌های دیجیتال از این مود برخوردار نیستند زیرا این مود با حالت "نرمال" تفاوت چندانی ندارد. مود نرمال نیز از جمله مودهای موجود در تراز سفیدی است.

▪ **Cloudy (ابری):** مود ابری کمک می‌کند رنگ‌ها در تصویر گرم‌تر از مود روشنایی روز به نظر برسند.

▪ **Flash (فلش):** فلش دوربین تا حدودی جزو نورهای سرد به شمار می‌رود بنابراین با تنظیم دوربین روی مود فلش WB رنگ‌ها در تصویر گرم‌تر به نظر خواهند رسید.

▪ **Shade (سایه):** از آنجا که نور در سایه در مقایسه با نوری که در آفتاب مستقیم باشد سردتر (آبی‌تر) به نظر می‌رسد، در قسمت تراز سفیدی مودی به نام سایه در نظر گرفته شده است تا رنگ در تصاویر گرفته شده گرم‌تر جلوه کند.

در برخی از دوربین‌های دیجیتال علاوه بر مودهای گفته شده چند مود دیگر از قبیل "ساحل"، "برفی"، "شب" و... در نظر گرفته شده است.

● تنظیم تراز سفیدی به صورت دستی

با کمک محیط‌های از پیش تعیین شده در تراز سفیدی در بسیاری از مواقع می‌توان کیفیت رنگ‌ها را تنظیم کرد و آن‌ها را به حالت طبیعی درآورد. با این حال در بعضی از دوربین‌های دیجیتال و حرفه‌ای نیز تا حدودی می‌توان به طور دستی تراز سفیدی را کنترل کرد. برای تنظیم دستی تراز سفیدی می‌توان از کارت‌های سفید یا خاکستری که مخصوص این امر طراحی شده یا هر نوع وسیله دیگر که مناسب باشد استفاده کرد. برای درک بیشتر مطلب به دو عکس گرفته شده از یک قفسه کتاب دقت کنید. تصویر اول با مود تراز سفیدی **Auto** گرفته شده است.

نور موجود در محیط، با لامپ‌های تنگستن تامین شده است که این امر باعث شده رنگ‌ها، گرم و متمایل به زرد به نظر برسند. در تصویر دوم به طور دستی تراز سفیدی کنترل و از یک برگه کاغذ سفید در بالای دوربین

استفاده شده است. رنگ سفید کاغذ باعث سرد شدن عکس‌های موجود در تصویر می‌شود. همان‌طور که در تصویر دوم مشخص شده است، رنگ کتاب‌ها حالت طبیعی خود را نشان می‌دهند.

عکاسی چهره

در عکاسی چهره که به آن پرتره نیز گفته می‌شود توجه عکاس روی صورت، اعضای بدن یا خود شخص متمرکز می‌شود. در این شماره به بیان نکاتی پرداخته می‌شود که می‌تواند در زمینه یادگیری مهارت‌های عکاسی پرتره کمک‌کننده باشد.

● تغییر زاویه

بیشتر عکس‌های پرتره از زاویه‌ای گرفته می‌شوند که دوربین به طور دقیق در مقابل چشمان سوژه قرار گرفته است. با اینکه عکاسی از روبرو یا مقابل چشمان سوژه می‌تواند خوب و زیبا باشد، اما بهتر است گاهی اوقات برای هرچه بهتر و تاثیرگذارتر کردن عکس کمی زاویه دید عکاس تغییر کند. برای مثال، عکاس می‌تواند در سطحی بالاتر یا پایین‌تر از سوژه قرار گیرد و از آن زاویه عکاسی کند. برای جذاب و بهتر کردن عکس می‌توان از هر نوع زاویه دیدی استفاده کرد.

● بازی با چشم‌ها

جالب است بدانید که جهت دید چشمان سوژه، تاثیر زیادی روی عکس خواهد داشت. در بیشتر عکس‌های پرتره از سوژه خواسته می‌شود که به پایین لنز نگاه کند، این نوع جهت دید باعث می‌شود که یک حس واقعی از ارتباط بین سوژه و شخص یا اشخاص بیننده به وجود آید. علاوه بر نگاه کردن به پایین لنز می‌توان جهت‌های دیگری را نیز به سوژه پیشنهاد کرد:

■ نگاه کردن به خارج از دوربین: زمانی که از سوژه خواسته می‌شود به نقطه‌ای خارج از میدان دید دوربین نگاه کند احساسی از صراحت، جذابیت و اندکی شیطانی بودن به بیننده القا می‌شود. با معطوف کردن توجه بیننده به لبه‌های تصویر می‌توان تمرکز او را نیز به آنچه که سوژه در حال نگرستن است منحرف کرد. حس کنجکاوی بیننده با دیدن جهت چشمان سوژه که به خارج از میدان دید دوربین معطوف است، ترغیب و علاقه‌مند می‌شود تا بفهمد که سوژه به چه کسی یا به چه جایی در حال نگاه کردن است. اگر سوژه در هنگام نگاه کردن به خارج از میدان دید دوربین در حال لبخند زدن باشد احساسی از دسیسه یا افکار شیطانی را به بیننده القا خواهد کرد.

■ نگاه کردن در داخل کادر: نگاه کردن به شیء یا فرد خاصی که آن نیز در داخل کادر است، یکی دیگر از روش‌هایی است که می‌تواند عکاسی پرتره را جذاب‌تر کند. بچه‌ای که به دیوار نگاه می‌کند، زنی که در حال نگرستن به نوزادش است، مرد گرسنه‌ای که به بشقابی از غذا چشم دوخته و مواردی از این دست همگی می‌توانند میزان توجه و علاقه بیننده را بالا ببرند و رابطه‌ای معنادار بین شیء یا شخص موردنظر با سوژه اصلی برقرار کنند. با کمک این شیوه می‌توان داستانی را در خلال یک عکس تعریف کرد.

● رعایت نکردن قوانین کادربندی

برای کادربندی، قوانین زیادی تعریف شده است که گاهی اوقات در عکاسی پرتره می‌توان آن‌ها را نادیده گرفت یا حتی حذف کرد. بهتر است قوانین کادربندی تا زمانی که باعث زیبا و جذاب شدن عکس هستند،

رعایت شوند، در غیر این صورت باید به نتیجه عکس دقت شود نه به قوانین دست و پا گیر. پیش از اینکه قانونی بخواهد نقض شود بهتر است در ابتدا دانش و آگاهی از آن وجود داشته باشد تا مشخص شود، رعایت کردن صحیح آن چه تاثیری خواهد داشت و در صورت رعایت نکردن، نتیجه نهایی عکس چگونه خواهد شد. یکی از قوانینی که می‌توان در عکاسی پرتره به ناچار آن را نقض کرد قانون "یک سوم" است. گاهی اوقات قرار دادن سوژه، به طور کامل در مرکز یا بردن آن به کناره‌های تصویر نیز می‌تواند عکسی زیبا و جذاب را ارایه دهد.

یکی دیگر از قوانینی که می‌توان آن را در عکاسی چهره نادیده گرفت، "نگاه کردن به خارج از میدان دید دوربین" است. در عکاسی پرتره هرگاه شخص در حال نگریستن به یک جهت خاص یا سر او به چپ یا راست متمایل شده بود بهتر است عکاس از جهت مخالف سوژه عکس بگیرد. برای مثال، اگر سر یا نگاه سوژه به چپ متمایل است عکاس باید در قسمت راست سوژه بایستد و عکس بگیرد به این طریق، فضایی را برای دید سوژه فراهم می‌کند و موجب افزایش حس کنجکاوی بیننده خواهد شد. اگر شرایط سوژه یا مکان آن به گونه‌ای بود که نمی‌شد قانون را رعایت کرد می‌توان آن را نادیده گرفت. برای مثال، اگر نگاه سوژه به سمت چپ است عکاس نیز می‌تواند از سمت چپ عکس بگیرد.

● تجربه نورپردازی

با کمک گرفتن از افکتهای نورپردازی نیز می‌توان عکاسی پرتره را زیبا و معنادارتر کرد. نورهایی که از کناره‌ها تابیده می‌شوند کمک می‌کنند تا حالت‌های روحی شخص در عکس جلوه پیدا کند. استفاده از مود فلش تاخیری (slow synch flash) نیز یکی دیگر از روش‌های بازی با نور به شمار می‌رود. با کمک این مود، پیش زمینه روشن و پس زمینه تاریک خواهد شد.

● متحرک جلوه دادن سوژه

عکاسی پرتره به این معنا نیست که سوژه همیشه در حال سکون و هیچ تحرکی نداشته باشد. در بعضی شرایط، متحرک جلوه دادن سوژه به بالابردن زیبایی و جذابیت عکس یا حتی انتقال مفهوم کمک زیادی خواهد کرد. برای مثال، در بعضی عکس‌های تبلیغاتی یا ورزشی می‌توان سوژه را در حال پریدن، دویدن یا راه رفتن به تصویر کشید.

● دوری از ژست گرفتن

گاهی اوقات ژست گرفتن سوژه از کیفیت عکس کم خواهد کرد و مصنوعی بودن آن، اولین موردی است که به بیننده منتقل خواهد شد. بعضی افراد در موقعیت‌هایی که مجبور به ژست گرفتن می‌شوند به خوبی نمی‌توانند از پس این کار برآیند، بنابراین چنین مساله‌ای باعث می‌شود که از کیفیت، زیبایی و طبیعی بودن عکس کاسته شود. عکس‌هایی که از کودکان گرفته می‌شود به این صورت خواهد بود به همین دلیل توصیه می‌شود عکاس در شرایطی که سوژه مشغول بازی کردن یا فعالیت است لحظه مناسب را شکار کند و عکس بگیرد.

● فوکوس کردن روی اعضای بدن

استفاده از یک لنز با فاصله کانونی بالا یا کلوزآپ کردن روی قسمتی از اعضای بدن شخص مانند دست‌ها، چشم‌ها و سایر اعضا تاثیر شگرفی در عکاسی پرتره خواهد داشت به گونه‌ای که قدرت تخیل بیننده را فراتر از آن تصویری که پیش‌رو دارد بالا خواهد برد. در بعضی موارد، عناصری که در کادر نیستند، اما می‌توان آن‌ها را احساس کرد بیشتر از عناصری که در کادر قرار گرفته‌اند مفهوم و معنا را منتقل می‌کنند.

● پنهان کردن قسمتی از سوژه

با پوشاندن قسمتی از بدن یا چهره شخص با پارچه، اشیاء، دستان یا حتی خارج کردن آن از کادر می‌توان قسمتی دیگر از بدن یا چهره که موردنظر عکاس است را در تصویر برجسته‌تر و تمرکز اصلی بیننده را به سمت آن

معطوف کرد. برای مثال، چشمان دختری که آبی رنگ است مورد فوکوس اصلی قرار می‌گیرد و سایر قسمت‌های صورت مثل دهان، بینی و قسمتی از چانه، گونه‌ها و پیشانی با یک روسری یا دستمال پوشانده خواهد شد. به این صورت، توجه بیننده به محض دیدن عکس روی چشمان آبی دختر متمرکز خواهد شد. اگرچه با این کار قدرت تخیل بیننده محدود خواهد شد، اما این حسن را دارد که بیننده منظور و هدف عکاس را به خوبی متوجه شود.

● گرفتن عکس‌های متعدد از یک سوژه

عکس گرفتن از کودکان یا هر سوژه متحرک دیگری کار مشکلی است، بنابراین توصیه می‌شود که عکاس از سوژه موردنظر چندین عکس پیاپی در موقعیت‌های مختلف بگیرد تا در نهایت یکی از عکس‌ها بهتر از بقیه شود. S.

افرادی که اهل طبیعت هستند معتقدند که از تمام فصول و صحنه‌هایی که در طبیعت وجود دارند می‌توان تصاویر زیبا و چشم‌نواز به ثبت رساند. در این شماره به ارایه نکاتی در خصوص عکاسی از منظره می‌پردازیم.

● تعریف منظره

منظره به کل یا بخشی از طبیعت گفته می‌شود که از یک منظر یا زاویه خاص به آن نگریسته شده باشد. طبیعت، موضوع همیشگی و جدایی‌ناپذیر عکاسی از منظره به شمار می‌رود، به همین دلیل است که به عکاسی از منظره، عکاسی از طبیعت نیز گفته می‌شود. به طور معمول در چنین عکس‌هایی حضور انسان یا حیوان به چشم نمی‌خورد، مگر اینکه حضور آن‌ها مفهومی خاص داشته باشد. در چنین شرایطی باید اندازه تصویر انسان یا حیوان نسبت به کل تصویر کوچکتر باشد.

به عقیده برخی از صاحب‌نظران ساحل دریا، شهر و بناهای ساخته شده به دست انسان را نباید جزو طبیعت به شمار آورد و تصاویری که دربردارنده دریا و شهر هستند را باید چشم‌انداز دریا یا شهر به شمار آورد. از آنجا که معادل انگلیسی عکاسی از منظره، لنداسکیپ (Landscape) – لند به معنای زمین - است می‌توان این گفته صاحب‌نظران را به جا دانست و عکاسی از منظره را فقط به زمین و طبیعت بکر و دست نخورده محدود کرد. با این حال، حتی اگر در یک منظره طبیعی، یک خانه روستایی در دور دست‌ها، شهری در امتداد افق یا

جاده‌ای در قسمت جلو تصویر ظاهر شده باشد باز هم می‌توان این عکس را جزو عکس‌های منظره به شمار آورد. اصطلاح منظره یا چشم‌انداز شهری (Urban Landscape) به عکس‌هایی گفته می‌شود که به سبک عکاسی از طبیعت اما از فضای شهری گرفته شده باشد به این معنی که نحوه نگاه عکاس به ساختمان‌ها، مکان‌ها و خیابان‌ها، باید همانند نگاه او به کوه و درخت‌ها در طبیعت باشد.

● سبک‌های عکاسی منظره

در زمینه عکاسی از منظره، تا به حال سه سبک شناخته شده است که عبارتند از:

(1) سبک نمایشی، مستقیم یا توصیفی مستقیم (Representational)

(2) سبک امپرسیونیستیک یا احساسی (Impressionistic)

(3) سبک انتزاعی (Abstract)

عکس‌های گرفته شده به سبک نمایشی، منظره را به همان شکلی که هستند نشان می‌دهند و به اصطلاح تغییرات تصویری و مصنوعی روی عکس اعمال نمی‌شود. به این نوع سبک، مستقیم یا توصیفی مستقیم نیز گفته می‌شود به این دلیل که عکاس آنچه را که می‌بیند به همان شکل به تصویر می‌کشد.

در سبک امپرسیونیستیک، عکس‌ها به گونه‌ای گرفته می‌شوند که تا حدودی احساسی، رویایی یا غیرواقعی به نظر برسند.

سبک انتزاعی را تا حدودی می‌توان سبک گرافیکی نیز به شمار آورد. در این نوع عکس‌ها شکل و فرم از اهمیت بالایی برخوردارند. عناصری که در عکس‌های انتزاعی قرار داده می‌شوند بیشتر به منظور ایجاد کنتراست

و تضاد به کار می‌روند.

● نکات عکاسی از منظره

■ افزایش عمق میدان (DOF): بهترین عمق میدان دید برای هر سوژه به ویژه منظره، عمق میدانی است که در آن عناصر به خوبی قرار می‌گیرند و منظره به طور کامل در عکس دیده می‌شود. برای اینکه عمق میدان دید را افزایش دهید باید کوچک‌ترین دیافراگم (یعنی بزرگترین عدد) را انتخاب کنید. همان‌طور که می‌دانید رابطه عمق میدان با دیافراگم معکوس است یعنی هرچه عدد بزرگ‌تر باشد، عمق میدان کوچک‌تر خواهد بود. این نکته را نیز به خاطر داشته باشید که با کوچک‌تر شدن دهانه دیافراگم، نور کمتری به سنسور تصویر تابیده خواهد شد. به این معنا که برای جبران میزان نوردهی باید میزان ایزو افزایش یابد یا اینکه سرعت شاتر آهسته‌تر شود. گاهی اوقات شرایط و منظره به گونه‌ای است که اگر عمق میدان سطحی باشد نتیجه مطلوب‌تری را به وجود خواهد آورد، بنابراین سعی کنید ابتدا هر دو حالت را تجربه کنید.

■ استفاده از سه پایه: از آنجا که در عکاسی از منظره انتخاب شاتر با سرعت پایین الزامی است، بنابراین استفاده از یک سه پایه خوب برای ثابت نگاه داشتن دوربین توصیه می‌شود. اگر قرار باشد که از شاتر با سرعت بالا استفاده کنید باز هم توصیه می‌شود که سه پایه را فراموش نکنید.

■ جست‌وجو برای نقطه کانونی: در تمام عکاسی‌ها وجود نقطه کانونی ضروری و لازم است و عکاسی از منظره نیز از این قانون مستثنا نیست. در واقع عکسی که بدون نقطه کانونی باشد در واقع یک عکس خالی به شمار می‌رود و بیننده متوجه منظور عکاس نخواهد شد و بی‌هدف به عکس نگاه می‌کند. نقطه کانونی در یک عکس منظره می‌تواند یک ساختمان، بنا، یک درخت راست قامت یا یک تخته سنگ باشد. هنگام عکاسی نه تنها باید به وجود نقطه کانونی، بلکه به جای‌گیری آن در تصویر نیز باید دقت داشته باشید.

■ دقت به جلو زمینه: یکی از مواردی که می‌تواند تاثیر زیادی روی عکس منظره داشته باشد، جلو زمینه است.

متمرکز کردن توجه بیننده به قسمت جلو عکس می‌تواند بسیار تاثیرگذار باشد.

▪ در نظر گرفتن آسمان: یکی دیگر از عناصری که باید در عکاسی منظره آن را در نظر گرفت، آسمان است. اگر آسمان منظره به نظر تان از جذابیت خاصی برخوردار نیست بهتر است که آن را در بالاترین قسمت عکس قرار دهید. اگر عکس را به سه قسمت تقسیم کنید، آسمان در سومین قسمت (بالاترین قسمت) قرار خواهد گرفت. در صورتی که آسمان جذاب و پر از ابرهای زیبا باشد اجازه دهید که بخش بیشتری از عکس را به خود اختصاص دهد.

▪ خطوط: برای معطوف کردن تمرکز و توجه بیننده راه‌های متعددی وجود دارد که جلو زمینه یکی از این ترفندها محسوب می‌شود، اما یکی از بهترین شیوه‌ها این است که با کمک خطوط این کار شکل گیرد.

▪ شکار لحظه‌ها: بیشتر انسان‌ها تصور می‌کنند که منظره یعنی یک طبیعت آرام، ساکت و بدون تحرک در حالی که گاهی اوقات حرکت‌ها و جنبش‌هایی که در طبیعت صورت می‌گیرد کمک می‌کند تا صحنه‌هایی زیبا و احساسی به وجود آیند. برای مثال، باد در میان درختان، پرواز پرنده‌ها، حرکت ابرها و جنبش‌هایی از این دست می‌تواند فرصت مناسبی برای خلق یک اثر ماندگار به وجود آورد. برای گرفتن عکس از حرکت و جنبش‌های طبیعت باید سرعت شاتر آرام و برای مناسب کردن شرایط نوردهی می‌توان از فیلتر استفاده کرد یا اینکه در اواخر روز عکس گرفت.

▪ در نظر گرفتن شرایط آب و هوایی: عکاسی از منظره وابستگی زیادی به شرایط آب و هوایی دارد بنابراین بهتر است هنگام گرفتن عکس به این موضوع نیز توجه داشته باشید. بسیاری از عکاسان مبتدی تصور می‌کنند که بهترین زمان برای گرفتن عکس یک روز آفتابی است در حالی که عکاسی در یک روز ابری که هر آن احتمال گرفتن باران وجود دارد می‌تواند تاثیر عظیمی در نتیجه نهایی عکس داشته باشد. سعی کنید در هر نوع شرایط آب و هوایی عکاسی کنید تا متوجه تاثیر آن بشوید.

▪ عکاسی در ساعت‌های طلایی: سپیده و غروب آفتاب به عنوان دو زمان طلایی برای عکاسی محسوب می‌شود. در این دو زمان نور خورشید در بهترین شرایط است و همین امر موجب به وجود آمدن عکسی زیبا خواهد شد.

▪ در نظر گرفتن خط افق: برای اینکه بتوانید عناصر را به خوبی در تصویر قرار دهید باید قانون یک سوم را در عکاسی به خوبی رعایت کنید. بنا بر این قانون خط افق باید یا در بالاترین یا در پایین‌ترین قسمت قرار گیرد، یعنی نمی‌توان خط افق را در قسمت میانی تصویر قرار داد.

▪ تغییر زاویه دید: برای اینکه عکس‌ها زیبا و خلاقانه به نظر برسند باید کمی جسارت به خرج داده و زاویه دید خود را تغییر دهید. یعنی از زاویه‌ای باید به سوژه بنگرید که شاید کمتر کسی از آن به سوژه می‌نگرد.

فصل پاییز به دلیل شکوه و عظمت رنگ‌های به کار رفته در آن به پادشاه فصل‌ها شهرت یافته است. در این فصل برگ‌های سبز درختان به رنگ‌های زیبا و بدیعی مانند زرد، قهوه‌ای و نارنجی تغییر می‌یابند که این امر در زیبایی پاییز بسیار اثرگذار است. در این فصل بارش باران، طراوت هوای مطبوع و معتدل پاییز را دو چندان خواهد کرد. به طور حتم باقی مانده قطرات باران، روی برگ‌های زرين و رنگارنگ منظره‌ای محسوس‌کننده به وجود خواهند آورد. پاییز با آن آسمان ابری و گرفته، فرش گسترده رنگارنگ و درختان چند رنگ و زیبا می‌تواند زمینه‌ساز سوژه‌های بسیاری برای عکاسان باشد. مناظر پاییز بدون شک چشم‌نواز و متحیرکننده هستند به طوری که کافی است لنز دوربین را به سوی آن تنظیم کنید و دکمه شاتر را فشار دهید.

● نشانه‌های پاییز

در ابتدا باید به این نکته پرداخت که به طور کلی پاییز چه نشانه‌هایی دارد؟ اگرچه جواب این سوال بسیار آسان است، اما به عنوان اولین اصل باید به آن توجه داشت. سرد شدن نسبی هوا، تغییر یافتن رنگ درختان و ریزش برگ درختان پاییزی همگی از نشانه‌های اولیه ورود پاییز هستند، بنابراین در عکاسی از پاییز باید به این عناصر و وجود آن‌ها توجه داشت. اگر قرار است عکس گرفته شده بازگوکننده بسیاری از مسائل باشد باید در ابتدا بدانیم که چه چیزی را می‌خواهیم بازگو کنیم و پس از آن در هنگام تنظیم لنز دوربین به آن‌ها بپردازیم. با نگاه کردن به یک عکس گرفته شده از منظره پاییزی می‌توان متوجه شدت سرمای هوا، زمان تقریبی فصل که اول،

وسط یا اواخر پاییز است به صورت غیرمستقیم پی برد. بنابراین دقت عکاس در گرفتن عکس باید بسیار بالا باشد تا بتواند مفهوم موردنظر را به خوبی به بیننده القا کند.

● استفاده از فیلتر پلاریزه کننده

استفاده از فیلتر پلاریزه کننده به عکاس امکان می دهد که آسمان آبی یا تیره تر را در عکس نمایش دهد. به طور کلی استفاده از این فیلتر برای زیباتر کردن رنگ ها لازم و ضروری به نظر می رسد.

● عکاسی در ساعت های طلایی

در خصوص ساعت های طلایی روز در شماره های قبلی نکاتی ارایه شد. دو زمان پیش از غروب آفتاب و سپیده دم می تواند زمان مناسبی برای عکاسی باشد. در این دو زمان رنگ های قرمز و طلایی زیباتر از حالت طبیعی خود به نظر می رسند.

● عکاسی در روزهای ابری

بسیاری از عکاسان تصور می کنند که تنها در روزهای آفتابی باید به عکاسی پرداخت و روزهای ابری را مناسب نمی دانند. برخلاف تصور این افراد باید بیان داشت که روزهای ابری نیز زمان مناسبی برای عکاسی به شمار می روند. یک روز ابری با آسمان پوشیده از ابرهای تیره و باران زا کمک بسیاری به زیباتر شدن عکس ها خواهد کرد، زیبایی که شاید در یک روز آفتابی نتوان به آن دست یافت.

● ایجاد کنتراست

یکی از روش هایی که کمک می کند یک عکس، پاییزی، زیبا و ماندگار شود توجه به کنتراست موجود بین

عناصر تشکیل دهنده آن است. به عنوان یک عکاس پیش از گرفتن عکس باید به وجود کنتراست میان رنگ‌های مختلف برگ‌های درختان توجه داشته باشید. نمایی که یک برگ طلایی در آسمان آبی یا یک برگ قرمز روی یک چمن سبز پررنگ ایجاد می‌کند کنتراست زیبا و منحصر به فردی خواهد بود که چشم هر بیننده‌ای را به خود جذب خواهد کرد.

● اجتناب از عکاسی مستقیم از خورشید

عکاسی مستقیم از خورشید موجب به وجود آمدن سایه و بی کیفیت شدن رنگ‌ها خواهد شد. در روزهای آفتابی سعی کنید که پشت به آفتاب بایستید. اگر مجبور هستید رو به آفتاب عکس بگیرید سعی کنید از یک سایبان دوربین (Lens hood) آفتاب‌گیر که مانع انعکاس نور آفتاب در عکس‌هایتان شود استفاده کنید.

● بازی با تراز سفیدی

گاهی اوقات تنظیماتی مانند مود اتوماتیک که تراز سفیدی (White Balance) را به طور اتوماتیک تنظیم می‌کند، باعث می‌شود تا کیفیت تصاویر به خوبی آنچه که انتظار می‌رود، نباشد. برای اینکه کیفیت رنگ‌ها خوب و واضح به نظر برسد باید از محیط تراز سفیدی استفاده کرد. برای دستیابی به این منظور می‌توان شماره تراز سفیدی را بالا برد یا اینکه از مود ابری استفاده کرد. منظور از بالا بردن شماره‌های تراز سفیدی اعدادی هستند که به صورت (k2800xK) نمایش داده می‌شوند. استفاده از مود ابری موجب گرم‌تر شدن رنگ‌ها و بهتر شدن کیفیت آن‌ها می‌شود و این امکان را فراهم می‌آورد تا عناصر از نظر رنگ‌بندی با یکدیگر هماهنگ شوند.

● استفاده از فیلتر گرم‌کننده

برخی از عکاسان ترجیح می‌دهند که برای گرم‌تر نشان دادن رنگ‌ها از فیلترهای گرم‌کننده

(warm up filter) استفاده کنند. فیلترهای گرم‌کننده همان‌طور که از نام آن‌ها مشخص است باعث گرم‌تر شدن رنگ‌ها می‌شوند و برای پررنگ‌تر کردن پوست صورت یا آسمان می‌توان استفاده کرد. البته برای انجام چنین کاری می‌توان به جای فیلتر گرم‌کننده از نرم‌افزارهای مختلف نیز استفاده کرد.

● استفاده از نرم‌افزار

برای آن دسته از افرادی که معمولاً در حالت خام (Raw) عکاسی می‌کنند، یعنی هیچ‌یک از وسایل جانبی را به کار نمی‌برند توصیه می‌شود برای بهتر و زیباتر کردن عکس‌ها از نرم‌افزارهای ویرایشی استفاده کنند.

● یافتن سوژه

پاییز بخشی از طبیعت است بنابراین برای یافتن سوژه می‌توان از یک منظره پاییزی برای مثال، درخت‌های اطراف یک دریاچه، پارک، جنگل یا هر منظره دیگر استفاده کرد. علاوه بر این حتی می‌توان توجه و تمرکز بیننده را فقط به یک موضوع خاص معطوف کرد. برای مثال، می‌توان فقط از یک برگ، یک درخت تنها، یک زمین پوشیده شده از برگ، مهاجرت پرندگان و موضوعاتی از این دست عکاسی کرد. در اینجا برخی از سوژه‌هایی که در عکاسی از پاییز می‌تواند جالب باشد پیشنهاد می‌شود.

▪ نمایی بسته (کلوزآپ) از یک یا چند رنگ خاص

▪ چشم‌اندازی گسترده از یک منظره پاییزی

▪ یک درخت تنها، اما با برگ‌های رنگارنگ

▪ برگ‌های رنگین پاییزی که به زمین افتاده‌اند یا حتی برگ‌هایی که هنوز به شاخه اتصال دارند و دیر یا زود به زمین خواهند افتاد.

▪ در مجاورت قرار دادن یک برگ پاییزی با عناصری مانند انسان، سنگ بزرگ، آسمان آبی یا آب که می‌تواند دریاچه، رودخانه یا یک جوی باریک باشد.

استفاده از قطرات باران (برای این منظور می‌توان از قطرات طبیعی یا مصنوعی باران استفاده کرد برای مثال، با یک آبپاش به چند برگ آب پاشید).

▪ استفاده از میوه‌های پاییزی یا هر چیزی که یادآور پاییز باشد.

▪ استفاده از شاخ و برگ درختان

▪ استفاده از برخی ویژگی‌های موجود در دوربین

▪ مود ماکرو

▪ عکاسی با لنز زاویه گسترده یا تله فوتو

▪ استفاده از بالاترین محیط ایزو برای خلق تصاویر زیبا

● کلام آخر

برای خلق یک اثر خوب و به یادماندنی از یک منظره زیبای پاییزی در ابتدا باید قوه تخیل و تصور خوبی داشته

باشید. شاید منظره‌ای که از دید بسیاری از افراد، زیبا و جذاب نباشد با دید خلاقانه یک عکاس متفاوت و زیبا به نظر برسد. این نکته را به خاطر بسپارید که از هر زاویه‌ای و هر جهتی می‌توان عکس گرفت پس خود را فقط به یک زاویه و جهت خاص محدود نکنید. کافی است کمی جسارت به خرج دهید و آنچه را که متفاوت است تجربه کنید. برای یافتن یک سوژه خوب کمی وقت صرف کنید.

عکاسی با نور شمع

بشر از دیرباز از شمع و نور آن در شرایط مختلف استفاده کرده است. نور کم و گرم آن آرامشی خاص به افراد می‌دهد. شمع‌ها برای عکاسی منبع نوری مناسبی به شمار می‌روند. استفاده از آن‌ها در هنگام عکاسی به معنی خلق یک اثر شگرف و بی‌نظیر است. دمای نور شمع با فلش، روشنایی روز و لامپ‌های معمولی تفاوت دارد، از این‌رو استفاده از آن در عکس گاهی اوقات می‌تواند مشکل‌ساز باشد. در این شماره به ارایه نکاتی برای عکاسی با نور شمع می‌پردازیم.

● چیدمان شمع‌ها

به چندین روش می‌توان از شمع‌ها در عکاسی استفاده کرد: یکی به عنوان یک منبع نور، بدون اینکه تصویری از آن در عکس نهایی دیده شود. روش دیگر به عنوان منبع نور و یک عضو همراه با سوژه اصلی است که این امر باعث رمانتیک شدن هرچه بیشتر عکس می‌شود. در گرفتن چنین عکس‌هایی به شدت و میزان نور باید توجه ویژه داشت. همراهی شمع با سوژه می‌تواند به اندازه‌ای تاثیرگذار باشد که توجه بیننده را ابتدا به خود شمع و سپس به سوژه اصلی جلب کند. از این رو سوژه اصلی را باید در مهم‌ترین نقطه لوکیشن قرار داد و شمع‌ها به گونه‌ای چیده شوند که توجه بیننده را از سوژه اصلی منحرف نکنند. یکی دیگر از روش‌ها، عکاسی از خود شمع است یعنی آن را به عنوان یک سوژه اصلی به شمار آورد. در صورتی که قرار باشد شمع در تصویر

منعکس شود چه به صورت همراه و چه به صورت تک، باید به این نکته توجه داشت که شمع‌ها سالم و زیبا باشند، کوچک‌ترین جزئیات در عکس به ویژه عکس‌های پرتره تاثیرگذار است.

● خاموش کردن فلاش

بیشتر مواقع پیشنهاد می‌شود که در هنگام عکاسی از فلاش دوربین استفاده کنید اما این بار شرایط فرق می‌کند و توصیه می‌شود که حتماً فلاش را خاموش کنید. البته باید گفت شرایطی نیز وجود دارد که می‌توان از فلاش دوربین برای عکاسی با نور شمع نیز استفاده کرد.

● استفاده از سه پایه

عکاسی با نور شمع به معنای داشتن کمترین میزان نور است. بنابراین استفاده از شاتر با سرعت آهسته‌تر توصیه می‌شود. هرچه میزان سرعت شاتر آرام‌تر باشد، لرزش وارد آمده به دوربین هنگام عکاسی بیشتر می‌شود بنابراین سه پایه فراموش نشود.

● استفاده از شمع‌های بیشتر

بزرگترین مشکل عکاسی با نور شمع، فقدان نور در محیط است که این مسئله را می‌توان با به کار بردن شمع‌های بیشتر حل کرد. هرچه تعداد شمع‌ها بیشتر باشد (فراموش نکنید که برخی از آن‌ها می‌توانند تنها جهت تامین نور محیط استفاده شوند) کمبود نور محیط بهتر جبران می‌شود، در نتیجه کیفیت عکس بالاتر می‌رود.

● پراکنده کردن شمع‌ها

استفاده از یک یا چند شمع که در یک نقطه جمع شده‌اند باعث ایجاد سایه‌ای تند و شدید در عکس می‌شود. با پراکنده کردن درست شمع‌ها در مکان‌های مختلف، این مشکل نیز حل می‌شود. البته این پراکندگی نباید به حدی باشد که از تاثیر نور شمع در عکس بکاهد و آن را تیره‌تر کند.

● منعکس‌کننده‌های طبیعی

استفاده از یک منعکس‌کننده طبیعی مانند رومیزی سفید (یا هر شیء دیگر) که عمل بازتاب نور را انجام می‌دهد می‌تواند کیفیت عکس را بالا ببرد و جبران‌کننده نور کم محیط باشد.

● استفاده از لنزهای سریع

اگر با دوربین‌های حرفه‌ای (DSLR) عکاسی می‌کنید و امکان استفاده از لنزهای مختلف را دارید، سعی کنید سریع‌ترین لنز را انتخاب کنید. لنز سریع به شما امکان می‌دهد تا دیافراگم بزرگ‌تری داشته باشید و در نتیجه نور کمتری به دوربین شما تابیده شود. برخی ممکن است از لنزهای 50 میلی‌متری با دیافراگم $f/1.8$ یا $f/1.4$ استفاده کنند. این نکته را به خاطر بسپارید که هرچه میزان دیافراگم بزرگتر باشد، عمق میدان کوچکتر می‌شود و در نتیجه باید فوکوس بیشتری روی سوژه شکل گیرد.

● پیش‌زمینه

در عکاسی با نور شمع هرچه فضا و به ویژه پیش‌زمینه ساده و بی‌آلایش‌تر باشد تاثیر بهتر و بیشتری روی عکس ایجاد می‌شود و کیفیت آن بالاتر می‌رود. ممکن است قرار دادن یک میز غذاخوری یا وسایلی از این نوع در رمانیتک کردن فضا تاثیرگذار باشد اما باید به این نکته توجه داشت که محیط بیش از اندازه شلوغ نشود.

● سرعت شاتر

بهترین راه برای اینکه نور کمتری به دوربین شما تابیده شود انتخاب شاتر با سرعت پایین است. این نکته را به خاطر بسپارید که وقتی سرعت شاتر پایین بیاید شانس بیشتری برای داشتن یک عکس زیبا و باکیفیت خواهید داشت. در این حالت شعله و نور شمع زیباتر به تصویر کشیده می‌شود. اگر تمایل دارید که شعله شمع و سوژه کاملاً ثابت و بدون حرکت جلوه کند، بهتر است سرعت شاتر را یک پانزدهم ثانیه $1/15$ انتخاب کنید. در این حالت باید از سوژه بخواهید که هنگام گرفتن عکس بیش از مواقع معمولی ثابت و بی‌حرکت باقی بماند.

● محیط ایزو

یکی دیگر از راه‌های جبران نور کم محیط، افزایش دادن محیط ایزو است. به این نکته نیز توجه داشته باشید که با افزایش محیط ایزو احتمال به وجود آمدن نویز در عکس نیز بالا می‌رود.

● نوردهی

اگر شمع‌ها در خود عکس باشند به دلیل وجود نور کم در محیط، عکس به طور معمول تیره یا به اصطلاح "آندراکسپوز" می‌شود. در چنین مواقعی شمع‌ها به صورت یک نقطه نورانی در عکس ظاهر می‌شوند. برای اینکه عکس روشن‌تر شود باید نور بیشتری در محیط ایجاد کرد که این امر می‌تواند به چندین روش صورت گیرد. برای مثال، می‌توانید چند شمع دورتر از سوژه روشن کنید یا از لامپ‌های کم‌نور و زردرنگ یا لامپ‌هایی که حباب آن‌ها با پارچه‌های قرمز یا نارنجی رنگ پوشانده شده استفاده کنید (نور جبران‌کننده نیز باید گرم باشد).

● تراز سفیدی

هنگام عکاسی با نور شمع، کار کردن با تراز سفیدی می‌تواند تجربه خوبی باشد. شمع، نور گرمی را از خود

ساطع می‌کند. این نور باعث به وجود آمدن یک فضای خاص و ناب در تصویر می‌شود. گرم بودن نور شمع باعث گرم شدن رنگ‌های به کار رفته در سوژه یا اطراف آن می‌شود. همان‌طور که در شماره‌های گذشته بیان شد ویژگی تراز سفیدی برای مواقعی استفاده می‌شود که رنگ‌های محیط بیش از اندازه سرد یا گرم شده باشند که در چنین شرایطی تراز سفیدی، رنگ‌ها را به صورت معتدل درمی‌آورد. از این‌رو اگر تراز سفیدی را روی مود اتوماتیک (auto) قرار دهید، ممکن است دوربین، بیش از حد از شدت گرمای رنگ‌ها بکاهد و آنچه را که مورد نظر شما بوده به وجود نیاورد. سعی کنید از محیط‌های مختلف آن استفاده کنید تا شدت گرمای رنگ‌ها را به خوبی متوجه شوید. محیط‌هایی مثل "داخل" (indoor) یا "تنگستن" (tungsten) می‌توانند محیط‌های مناسبی باشند. در صورتی که عکس‌های خود را به صورت خام می‌گیرید، یعنی از هیچ افکتی در هنگام عکاسی استفاده نمی‌کنید، باید بگوییم که پس از گرفتن عکس نیز این امکان را دارید که افکت‌های تراز سفیدی را روی عکس خود اعمال کنید.

● استفاده از فلاش به همراه ژل رنگی

در ابتدای مقاله گفته شد که هنگام عکاسی با نور شمع، برای به وجود آوردن یک محیط با نور گرم، به جز برخی موارد خاص، فلاش دوربین باید خاموش باشد. زمانی می‌توان فلاش دوربین را روشن کرد که امکان استفاده از ورق‌های ژل به رنگ قرمز، نارنجی یا هر رنگ گرم دیگر در مقابل فلاش دوربین وجود داشته باشد. ورق‌های ژل، ورق‌های باریکی هستند که در رنگ‌های مختلف وجود دارند و در هنگام عکاسی مقابل فلش دوربین قرار می‌گیرند. این ترفند باعث کم شدن شدت نور فلش و گرم شدن آن می‌شود.

عکاسی از پرندگان

عکاسی از پرندگان شاید به دلیل کوچک و متحرک بودن، پرواز شاخه به شاخه و نشستن آن‌ها در مناطق کم‌نور از سخت‌ترین نوع عکاسی به شمار برود. پیش از ارایه نکاتی برای فرا گرفتن عکاسی از پرندگان باید بگوییم که داشتن صبر و حوصله حرف اول را در چنین عکاسی می‌زند.

● شناخت سوژه

شناخت رفتار پرنده، خصوصیت‌های ظاهری لانه و اطلاع از زمان و نوع مهاجرت پرندگان از اصول اولیه عکاسی از پرندگان به شمار می‌روند. به مناطقی بروید که مطمئن هستید پرندگان در آنجا جمع شده و به حضور انسان‌ها عادت کرده‌اند. برای شناخت بهتر پرندگان و اطلاع از وضعیت آن‌ها می‌توانید از اینترنت استفاده و حتی گونه‌های نایاب را از این طریق جست‌وجو کنید تا به محض برخورد با آن‌ها بتوانید عکس بگیرید.

● آماده بودن

یکی دیگر از اصول اولیه عکاسی، آماده بودن است، به این معنا که در هر شرایطی باید تجهیزات کافی با خود به همراه داشته باشید تا بتوانید سریع عکس بگیرید. لنز تله فوتو و فیلتر موردنظر را از قبل به دوربین متصل کنید زیرا عمل اتصال آن‌ها وقت‌گیر است و موجب آزار پرنده‌ها می‌شود.

● در نظر گرفتن شرایط آب و هوایی

اگر هوا خیلی گرم، سرد یا بارانی باشد به طور معمول پرنده‌ها در لانه یا منطقه‌ای امن باقی می‌مانند و از آن خارج نمی‌شوند. عکس‌العمل پرنده‌ها به شرایط آب و هوایی مانند عکس‌العمل انسان‌هاست. در مواقعی که هوا خیلی گرم باشد آن‌ها به دنبال جایی خنک (یا به عکس) و اگر شرجی و مرطوب باشد به دنبال جایی خشک می‌گردند.

● حرکت کردن به آرامی

با حرکت آرام به سوی پرنده‌ها این شانس را خواهید داشت که به سوژه نزدیک شوید و میزان هشیار شدن آن‌ها را کاهش دهید. پرنده‌ها به طور معمول به صدا و رنگ‌های روشن توجهی نمی‌کنند، اما نسبت به حرکت و جنبش‌ها سریع واکنش نشان می‌دهند و پرواز می‌کنند.

● وضعیت عکاس

برای عکاسی از پرندگان وضعیت عکاس بسیار مهم است. در اینجا تعدادی راهکار پیشنهاد می‌شود.

▪ اگر تمایل دارید که از یک پرنده روی زمین یا کنار ساحل عکاسی کنید باید وضعیت سطحی خود را نسبت

به وضعیت پرنده پایین تر قرار دهید.

▪ می‌توانید پشت یک درخت، ساختمان یا هر چیز دیگری که مانع دید شما نشود پنهان شوید.

▪ از درون یک ماشین پارک شده یا حتی ماشینی که به آرامی حرکت می‌کند نیز می‌توانید عکس بگیرید.

▪ حتی می‌توانید پنجره اتاق را باز و از داخل خانه لنز دوربین را روی پرنده موردنظر تنظیم کنید. استفاده از فیلترهای پلاریزه‌کننده در چنین شرایطی می‌تواند کیفیت عکاسی را بالا ببرد.

▪ با انجام دادن چنین کارهایی بهتر می‌توانید به پرنده نزدیک شوید. با نزدیک شدن به پرنده و در نظر گرفتن چشم‌های آن می‌توانید حسی از صمیمیت را در عکس‌هایتان تداعی کنید.

● بهترین فصل سال

بهترین فصل سال برای گرفتن عکس از پرنده‌ها فصل بهار است. بهار فرصت مناسبی را فراهم می‌کند تا گونه‌های متفاوتی از پرندگان مهاجر را مشاهده کنید. البته تمام فصل‌های سال هریک به نوبه خود می‌توانند زمان مناسبی برای عکاسی باشند.

● بهترین زمان روز

اوایل صبح (سپیده‌دم) بهترین زمان برای گرفتن عکس در طول روز به شمار می‌رود. سه ساعت پس از طلوع آفتاب پرندگان بیشترین میزان فعالیت خود را شروع می‌کنند. در سپیده‌دم شدت نور آفتاب به حدی است که نور مناسب و ایده‌آلی را برای عکاسی به وجود می‌آورد. دو ساعت پیش از غروب آفتاب نیز می‌تواند زمان مناسبی باشد.

● تجهیزات عکاسی

برای عکاسی در حیات وحش به دوربین‌های حرفه‌ای یا نیمه حرفه‌ای با لنز 300 میلی‌متری یا بیشتر نیاز است، اما برای عکاسی از پرندگان که در کوچه و خیابان یافت می‌شوند شرایط فرق می‌کند. با یک دوربین خانگی که زوم اپتیکال آن 10 برابر است می‌توان یک عکس زیبا از پرندگان گرفت. برای این منظور باید از یک سه پایه استفاده کرد تا شدت لرزش‌های وارد آمده به دوربین را کم کند. سه پایه و دوربین را نزدیک شاخه درختان قرار دهید و خود از آن فاصله بگیرید اگر دوربین شما به ریموت کنترل مجهز باشد که در این صورت بهترین شرایط برای گرفتن عکس را فراهم آورده‌اید و مشکلی نخواهید داشت. بنابراین توصیه می‌شود که برای عکاسی، دوربین شما حداقل دارای زوم 10 برابر یا لنز 200 میلی‌متری، سه یا تک پایه و ریموت کنترل برای رها کردن دکمه شاتر باشد. پس از تمام موارد ذکر شده مهم‌ترین مسئله صبر و حوصله عکاس است.

● ویژگی‌های دوربین

برای فوکوس کردن روی شاخه یا محلی که پرنده برای خوردن غذا انتخاب می‌کند، می‌توان از فوکوس متوالی یا دستی استفاده کرد. تجهیزات اتوفوکوس (فوکوس خودکار) بسیاری برای عکاسی از حیات وحش یا پرندگان به بازار عرضه شده است، سعی کنید از میان آن‌ها بهترین نوع را تهیه و با آن عکاسی کنید. در دوربین‌هایی که به ویژگی تراز سفیدی مجهز هستند با انتخاب این محیط، کیفیت عکس بالاتر می‌رود. برای کنترل کردن عمق میدان در عکاسی از پرندگانی که مشغول غذا خوردن هستند، می‌توانید از مود اولویت دیافراگم استفاده کنید. برای آن دسته از پرندگانی که در حال پرواز هستند، از مود دستی استفاده و محیط‌های شاتر و دیافراگم را تنظیم کنید. برای مهارت یافتن در امر عکاسی تنها نکته، تمرین است.

● جذب کردن پرندگان

برای جذب کردن پرندگان روش‌های مختلفی موجود است و این امر به گونه پرندگانی بستگی دارد که در منطقه شما یافت می‌شوند.

■ گل و گیاه: یکی از روش‌های جذب پرنده کاشتن گیاهان بومی در منطقه است. به طور کلی پرندگان به گل و گیاه، بوته‌ها و چمن‌زارها علاقه دارند. کاشتن گیاهانی که با شرایط آب و هوایی شهر سازگاری دارند در باغچه خانه یا پارک‌ها باعث جذب پرندگان خواهد شد.

■ آب: یکی دیگر از عناصری که بسیاری از پرندگان را به سمت خود جذب می‌کند آب روان، دریاچه یا گودال‌های آب است که پرندگان برای رفع تشنگی به سمت آن‌ها می‌روند. اگر هیچ‌یک از موارد گفته شده در دسترس شما نیستند می‌توانید با فراهم کردن یک ظرف مسطح و پر از آب پرندگان را جذب کنید.

■ دانه: ظروف بسیاری در شکل‌ها و اندازه‌های مختلف برای ریختن غذای پرندگان ساخته شده‌اند، اما شکل ظاهری آن‌ها به گونه‌ای نیست که بتواند پرندگان را به سمت خود جذب کند. برای اینکه پرندگان بیشتری به سمت ظرف‌های غذا جذب شوند می‌توانید خلاقیت به خرج دهید یا اینکه دانه‌ها را روی سطوحی بریزید که قابل رویت باشند.

■ محیط گرم: در برخی فصل‌های سال که شرایط آب و هوایی بیش از اندازه سرد است با فراهم آوردن یک جای گرم یا آب و دانه می‌توانید محیط مناسبی را برای جذب پرندگان به وجود آورید.

● پرندگان در حال پرواز

همان‌طور که گفته شد عکاسی از پرندگان امر مشکلی است، اما عکاسی از پرندگان در حال پرواز به مراتب مشکل‌تر است. با وجود این نکاتی نیز در این خصوص وجود دارند که می‌توانند راهنمای مناسبی برای عکاسی به شمار آیند. با تنظیم دوربین روی سه پایه و زوم کردن آن روی ظرف غذای پرنده با کمک یک ریموت کنترل

پیش از اینکه پرنده شروع به پرواز کند می‌توانید لحظه به پرواز درآمدن آن را به تصویر بکشید. در چنین حالتی باز بودن پرها زیبایی خاصی را به عکس خواهد بخشید.

● نکته آخر

در آخر باید تکرار کرد که عکاسی از پرندگان ساده نیست و برای این کار باید صبر و حوصله به خرج داد. با خراب شدن چند عکس اول نباید انگیزه خود را از دست بدهید.

یکی از جالب‌ترین سوژه‌های عکاسی از دریا، ساحل و مناظر مربوط به آن است. بسیاری از افراد برای مسافرت و دور شدن از زندگی و هیاهوی شهرنشینی چند روزی را به شهرهای ساحلی مسافرت می‌کنند و طبیعت زیبا و خارق‌العاده دریا را در عکس‌های خود به تصویر می‌کشند. از این‌رو در این شماره نکاتی جهت بهتر و باکیفیت‌تر شدن عکس‌های کنار دریا یا ساحل ارائه می‌شود.

● در نظر گرفتن نقاط کانونی

بسیاری از افراد معتقدند عکاسی در کنار ساحل یک امر تکراری است. یک نوع عکاسی که لوکیشن آن همیشه ثابت و بدون تغییر است. برخلاف نظر این دسته از افراد باید خاطر نشان کرد که ساحل می‌تواند بستر بسیاری از سوژه‌های ناب و جدید باشد به شرط اینکه ما از آن ژست‌ها، سوژه‌ها و لوکیشن‌های تکراری و کلیشه‌ای فاصله بگیریم و کمی نوآوری و خلاقیت در کارهایمان به وجود آوریم. برای مثال، بسیاری از افراد رو به دریا می‌ایستند و دکمه شاتر را فشار می‌دهند، در حالی که برای ایجاد تنوع می‌توان زاویه دید را تغییر داد و به داخل

دریا رفت (کنار دریا) و از آنجا به اطراف نگاه کرد و دنبال یک موقعیت خوب گشت. یکی از مشکلاتی که در گرفتن عکس‌های کنار ساحل وجود دارد نبود نقطه کانونی ویژه و خاص است. بنابراین به این نکته توجه داشته باشید که در هنگام عکس گرفتن سوژه‌ای را در نظر بگیرید که بتوانید خود سوژه یا قسمتی از آن را برجسته کنید. برای مثال، یک تکه سنگ، چند ردپا، برخورد موج‌ها، کمپ گروه نجات غریق‌ها، مرغان دریایی یا هرچیز دیگری که کنار ساحل یافت شود می‌تواند سوژه مناسبی برای عکاسی به شمار رود. حتی می‌توان از اجسام کوچک کنار ساحل که بازگوکننده داستان‌ها و روایت‌های بسیاری از رفتن به دریا هستند استفاده کرد. برای مثال می‌توان به کفش‌هایی که کنار ساحل رها شده‌اند، قلعه‌های شنی که بچه‌های کوچک آن‌ها را با ساده‌ترین وسایل ساخته‌اند، عینک آفتابی، کرم ضدآفتاب و مواردی از این دست اشاره کرد. در نظر گرفتن هر یک از این مسائل در عکس‌های گرفته شده در کنار ساحل می‌تواند جلوه زیبایی به آلبوم عکس شما بدهد.

● اهمیت زمان

برای عکس گرفتن در کنار ساحل دو زمان شروع و پایان روز می‌تواند جزو زمان‌های مناسب به شمار برود. برای افرادی که بتازگی به عکاسی روی آورده‌اند می‌توان توصیه کرد که در زمان‌هایی که ساحل خلوت است نیز به عکاسی بپردازند، اما به شرطی که میزان شدت نور آفتاب را در نظر داشته باشند. نور آفتاب در کنار ساحل می‌تواند صحنه‌های زیبایی را به وجود آورد به ویژه در بعد از ظهر که از شدت نور کم می‌شود و گرمای خاصی به اطراف می‌بخشد.

● دیدن خط افق

یکی از مشکلات رایج در عکاسی از ساحل وجود خط افق سرایشیب است. ساحل مکانی است که فضای بسیار گسترده‌ای دارد و خط افق آن به طور معمول طولانی و پیوسته است. از این‌رو در نظر گرفتن یک خط افق صاف برای کادربندی کمی مشکل است. با رعایت قانون یک سوم می‌توان این مشکل را حل کرد.

<--[if !supportLists]--> <--[endif]--> قانون یک سوم (به طور خلاصه)

<--[supportLists! if]--> <--[endif]--> در نظر گرفتن کادر به صورت یک مربع

<--[if !supportLists]--> <--[endif]--> تقسیم طول و عرض آن به سه قسمت مساوی

<--[if !supportLists]--> <--[endif]--> مشخص کردن 4 نقطه اصلی تصویر و 4 خط برای سایر

عناصر موجود در لوکیشن

<--[if !supportLists]--> <--[endif]--> تلاقی نقاط برجسته و مورد علاقه روی 4 نقطه اصلی و

خطوط

<--[supportLists! if]--> <--[endif]--> قرار دادن خط افق روی یکی از خطوط افقی

● رفتن به ساحل در مواقع خاص

زمانی که شرایط جوی نامتعادل است و بقیه از رفتن به ساحل اجتناب می کنند شما می توانید دوربین خود را برداشته و به کنار ساحل بردارید. دریای طوفانی، ابرهای سیاه و باران زار، بادهای شدید و حرکت برگ های درختان کنار دریا همگی می توانند سوژه های مناسبی باشند که در چنین شرایط آب و هوایی به وجود آمده اند.

● برکتینگ نوردهی

یکی از مسائلی که عکاسی کنار ساحل (به ویژه در یک روز تابستانی) را سخت می کند روشنایی زیاد نور آفتاب است که باعث بی کیفیت شدن عکس می شود. در این زمان اگر از مود اتوماتیک دوربین استفاده کنید، به طور

حتم دوربین شرایطی را به وجود می‌آورد که شدت نور کم شود. اگر دوربین شما دارای مود دستی باشد به راحتی می‌توانید دوربین خود را در کنار ساحل با شرایط نوردهی متفاوت تنظیم کنید و کیفیت عکس‌های خود را بالا ببرید. در مواقعی که از میزان نوردهی اطمینان ندارید می‌توانید از ویژگی برکتینگ نوردهی در دوربین خود استفاده کنید. این ویژگی کمک می‌کند تا چندین عکس با شرایط نوری مختلف گرفته و سپس بهترین عکس انتخاب شود.

● نورسنجی نقطه‌ای

اگر دوربین شما دارای ویژگی نورسنجی نقطه‌ای (Spot Metering) باشد به راحتی می‌توان بسیاری از مشکلات نوردهی را حل کرد. این ویژگی در اصل به عنوان یک راهنمای نوردهی برای دوربین به شمار می‌رود به این معنی که با تنظیم دوربین روی این ویژگی، می‌توان تشخیص داد که کدام نقطه به نور بیشتری نیاز دارد و کدام منطقه به خوبی نور دیده است. مواقعی که نور محیط شدید است و تمایل دارید که نور به نقاط سایه‌دار نیز تابیده شود می‌توانید از این ویژگی استفاده کنید. نورسنجی نقطه‌ای مانع بسته یا کوچک شدن چشم افراد ایستاده در آفتاب در عکس می‌شود.

● استفاده از فلش پر

اگر قصد دارید که از افراد کنار ساحل عکس بگیرید و به دلیل آفتاب شدید این احتمال وجود دارد که نقاطی از چهره آن‌ها به صورت تیره و سایه دار ظاهر شود پیشنهاد می‌شود که از فلش پر (fill flash) استفاده کنید. به طور کلی استفاده از فلش دوربین برای مواقعی که نور محیط مناسب نباشد یا اینکه کم باشد توصیه می‌شود، اما در برخی موارد حتی اگر نور محیط مناسب هم باشد بهتر است که از فلش پر استفاده شود. مهم‌ترین کاربرد فلش پر در روزهای آفتابی است. عکاسی بدون فلش پر در مقابل نور آفتاب باعث تیره شدن سوژه می‌شود (البته اگر هدف شما خلق یک اثر سیلوئت (ضد نور) است توصیه می‌شود که از فلش پر استفاده نکنید). اگر دوربین این امکان را به شما می‌دهد تا روی فلش پر کنترل داشته باشید و آن را به میزان دلخواه

تغییر دهید، باید به این نکته توجه داشته باشید که نباید سوژه خیلی در معرض نور قرار گیرد و حالت طبیعی خود را داشته باشد. تنظیم صحیح میزان فلش پر از مواردی است که با تجربه حاصل می‌شود.

● استفاده از فیلترهای UV

فیلترهای UV برای آن دسته از افرادی که با دوربین‌های حرفه‌ای (DSLR) عکاسی می‌کنند توصیه می‌شود. شاید تاثیر تصویری فیلترهای UV خیلی ملموس نباشد، اما این فیلترها به عنوان یک محافظ برای لنز دوربین عمل می‌کنند و باعث فیلتر شدن نور اضافه محیط می‌شوند.

● استفاده از فیلترهای پولاریزه

یکی از تجهیزات مفید و کاربردی که برای دوربین‌های حرفه‌ای و دیجیتال پیشنهاد می‌شود، فیلتر پولاریزه‌کننده است. بدون اینکه وارد بحث فنی شویم می‌توان گفت که فیلتر پولاریزه‌کننده برخی از نورها را فیلتر می‌کند به این معنا که عمل انعکاس برخی نورها کاهش می‌یابد و کنتراست بین رنگ‌ها بالا می‌رود. بهترین موقعیتی که از فیلتر پولاریزه‌کننده می‌توان استفاده کرد عکاسی از آسمان و دریا است که باعث آبی و تیره‌تر شدن رنگ آن‌ها می‌شود. برای درک بهتر عملکرد فیلتر پولاریزه می‌توانید از عینک‌های پولاریزه‌کننده استفاده کنید تا متوجه تفاوت تصاویر را احساس کنید.

● عکس سیاه و سفید

شاید یکی دیگر از نوآوری‌هایی که بتوان برای عکاسی در کنار ساحل ارایه کرد عکس سیاه و سفید باشد. عکاسی به صورت سیاه و سفید در کنار ساحل حس و روح خاصی به عکس‌های شما می‌بخشد

چگونه از آبشار عکس بگیریم؟

آبشار در طبیعت به عنوان منبع آرامش و زیبایی برای عموم مردم شناخته شده است. آبشار برای بسیاری از عکاسان شگفت‌انگیز و گاهی اوقات نیز مشکل‌آفرین است، کم‌نور بودن محیط و متحرک بودن سوژه از جمله مشکلات عکاسی از آبشار به شمار می‌رود. نکته‌های زیادی برای عکاسی از آبشار ارایه شده که در این شماره به ارایه چند نکته ساده در این خصوص می‌پردازیم.

● کار با سوژه‌های متحرک به طور کلی

هر زمان که با یک سوژه متحرک مواجه می‌شوید به دو نکته توجه داشته باشید. اول اینکه، با بالا بردن سرعت شاتر، حرکت سوژه را می‌توان فریز کرد. دوم اینکه، با کندتر کردن سرعت شاتر که منجر به طولانی‌تر شدن مدت زمان آن می‌شود، می‌توان سوژه متحرک (در اینجا آبشار) را بلور (محو) کرد. بیشتر عکاسان از مورد دوم استفاده می‌کنند و اجازه می‌دهند که آب به صورت بلور یا محو شده در عکس ظاهر شود. برای بلور کردن عکس به دوربین دیجیتال و سه پایه نیاز است. استفاده از یک فیلتر پلاریزه‌کننده نیز کیفیت عکس را بهتر خواهد کرد.

● عکاسی از آبشار

▪ به دست گرفتن کنترل دوربین

پیش از عکس گرفتن، دوربین را در وضعیت اتوماتیک قرار دهید و پس از اطمینان حاصل کردن از خاموش بودن فلاش و تنظیمات اولیه، دکمه شاتر را فشار دهید. در هنگام عکس گرفتن به میزان نوردهی (Exposure) نیز توجه داشته باشید. دوربین به طور اتوماتیک، حالتی از نوردهی را انتخاب می‌کند که آب تا حدودی فریز شده نمایش داده شود.

▪ مود اولویت شاتر

با تنظیم دوربین روی مود اولویت شاتر، سرعت شاتر از 1 به 2 ثانیه می‌رسد و این باعث بلور شدن آبشار خواهد شد.

▪ استفاده از سه پایه

استفاده از سه پایه برای عکاسی‌های شاتر با سرعت پایین کمک بسیار بزرگی است. از این‌رو برای عکاسی از آبشار نیز با چنین سرعت پایینی، استفاده از سه پایه توصیه می‌شود. از محکم بودن دوربین روی سه پایه اطمینان کامل داشته باشید تا در هنگامی که دکمه شاتر باز است و هنوز بسته نشده لرزشی به دوربین وارد نیاید.

به نظر می‌رسد عکاسی از آبشار خیلی هم کار سخت و دشواری نباشد، فقط کافی است سه پایه به دوربین متصل شود، مود اولویت شاتر انتخاب و پس از رساندن سرعت شاتر از 1 به 2 ثانیه، در نهایت نیز دکمه شاتر فشرده شود. اما تمام داستان به این سادگی نیست و گاهی اوقات مشکلاتی پیش خواهد آمد.

مشکلی که با افزایش سرعت شاتر به وجود می‌آید، تابیده شدن حجم زیادی از نور به دوربین است حتی اگر

هوا به طور کامل تاریک و گرفته باشد. در نتیجه شدت نور زیاد باعث بیش از حد نور دیدن عکس می‌شود. این حالت حتی با انتخاب مود اولویت شاتر که کمترین میزان نوردهی را شامل می‌شود نیز از بین نخواهد رفت.

● نکته‌هایی برای میزان کردن شرایط نوردهی

برای تنظیم میزان شدت نوردهی یا کاهش آن چندین راهکار وجود دارد که در اینجا به آرایه آن‌ها می‌پردازیم.

■ زمان مناسب

بهترین زمان روز را برای عکاسی از آبشار انتخاب کنید. همان‌طور که بارها گفته شده نزدیک طلوع و غروب آفتاب بهترین زمان برای گرفتن عکس است. نور محیط در این دو زمان از گرمای مطلوب و ملایمی برخوردار است، به طوری که به این دو زمان، زمان‌های طلایی در عکاسی گفته می‌شود. همچنین روزهای ابری نیز در مقایسه با روزهای آفتابی از شرایط بهتری برخوردارند.

■ استفاده از فیلتر

استفاده از فیلتری که باعث کاهش نور تابیده شده به دوربین شود نیز از جمله مواردی است که رعایت کردن آن باعث بهتر شدن کیفیت عکس از نظر نوردهی خواهد شد. یک نمونه دیگر از فیلترهایی که می‌توان برای کاهش نور استفاده کرد فیلتر چگالی خنثی (Neutral density) یا فیلتر خاکستری است که مانند یک عینک آفتابی عمل می‌کند و باعث تابش نور کمتر به دوربین می‌شود.

■ مود اولویت دیافراگم

اگر با به کار بستن نکات گفته شده بالا مانند استفاده از فیلتر پلاریزه‌کننده یا تنظیم میزان نوردهی باز هم در

تاریک‌ترین ساعت روز با مشکل مواجه شدید و نور زیادی به عکس‌هایتان تابیده شد بهتر است از راهکار دیگری استفاده کنید. با تنظیم دوربین روی مود اولویت دیافراگم و انتخاب کمترین میزان ممکن دیافراگم می‌توان شدت نور را کمتر کرد. در بیشتر دوربین‌ها، دیافراگم مناسب $22f/$ یا $36f/$ پیشنهاد می‌شود. با انتخاب هر یک از این دو مقدار از دیافراگم، دوربین به طور اتوماتیک طولانی‌ترین (کندترین) سرعت شاتر را انتخاب می‌کند. سرعتی که دوربین انتخاب می‌کند 2 ثانیه نخواهد بود، اما طولانی‌تر از مقداری است که در سری قبل انتخاب شده و باعث نور دیدن بیش از حد عکس‌هایتان شده بود. بنابراین میزان بلور شدن آب نیز بیشتر از سری قبل خواهد شد. یکی دیگر از مزیت‌های انتخاب دیافراگم کوچک‌تر داشتن عمق میدان بزرگتر است که این امر باعث می‌شود تا دامنه دید افزایش یابد و بخش بیشتری از آبشار در عکس منعکس شود.

■ ایزو پایین

انتخاب ایزو پایین به این معناست که سنسور دوربین شما حساسیت کمتری به نور نشان خواهد داد و اجازه می‌دهد که شاتر مدت بیشتری باز بماند. همچنین این به معنای وجود نویز کمتر در عکس و با کیفیت شدن آن نیز است.

● نکته‌هایی بیشتر برای عکاسی از آبشار

اگرچه تنظیم درست میزان نوردهی از جمله نکته‌های اصلی و مهم عکاسی از آبشار به شمار می‌آید، اما با این حال نکته‌های دیگری نیز در این خصوص وجود دارند که باعث بهتر شدن کیفیت عکس می‌شوند.

■ گرفتن چند عکس همزمان

یکی از نکته‌های جانبی برای عکاسی از آبشار برکتینگ کردن (bracketing) است یعنی همزمان چندین عکس با سرعت شاتر و میزان نوردهی مختلف گرفته شود. این کار کمک می‌کند تا بهتر بتوانید تصمیم بگیرید

که کدام عکس نتیجه بهتری داشته و زیباتر شده است. حتی می‌توانید بدون اینکه دوربین را در حالت برکتینگ تنظیم کنید، خود از یک منظره با حالت‌ها و موده‌های مختلف عکس بگیرید تا به درک بهتری از شرایط و عوامل تاثیرگذار روی عکس برسید.

▪ کادربندی

در عکاسی از آبشار از زاویه‌ها و جهت‌های مختلف می‌توان عکس گرفت. اگر از لنز واید انگل (زاویه باز) استفاده کنید بخش زیادی از آبشار را می‌توانید به صورت عمودی در تصویر منعکس کنید. بعضی از آبشارها گسترده و حجیم هستند برخی دیگر بسیار کوچک و باریک، اینکه از چه آبشاری و چگونه عکس گرفته شود تا حدودی سلیقه‌ای است و به هدف عکاس یا جذابیت لوکیشن بستگی دارد. باید به این نکته نیز توجه داشت که ممکن است بخش‌های مختلف یک آبشار دارای سرعت جریان یکنواخت نباشد بنابراین در هنگام عکاسی، سرعت شاتر دوربین را با توجه به شدت سرعت آب تنظیم کنید.

▪ تمیز بودن لوکیشن

پیش از عکس گرفتن از آبشار به اطراف خوب توجه کنید و اگر زباله‌هایی در آنجا وجود دارد زاویه دوربین را طوری تنظیم کنید که اثری از زباله‌ها در عکس نباشد.

▪ جلوگیری از بلور کردن آب

استفاده از شاتر با سرعت بالا برای آبشارهای عظیم که حالت طغیانی دارند بسیار مناسب است. همچنین شاتر با سرعت بالا یعنی استفاده از دیافراگم بزرگتر که این امر به معنای عمق میدان باریک‌تر است. عمق میدان باریک یا کوچک نیز جلوه زیبا و جدیدی را به عکس خواهد داد.

چگونه عکس‌های احساسی بگیریم؟

شاید تاکنون به عکس‌های ضد نور یا سیلوئت برخورد کرده باشید. همان‌طور که از نام آن‌ها مشخص است این نوع عکس‌ها ضد نور هستند و سوژه در آن‌ها به شدت تیره است به طوری که بسیاری از جزئیات آن قابل مشاهده نیست و تنها نمایی کلی از آن در عکس نمایان می‌شود. در این نوع عکاسی می‌توان از سوژه‌های مختلفی همچون انسان، درخت، حیوان یا برخی اشیاء استفاده کرد. در این شماره به نکاتی در خصوص عکاسی سیلوئت یا ضد نور اشاره می‌شود.

● ضد نور

عکاسی ضد نور یکی از روش‌های انتقال اندوه، احساس و حالت‌های عاطفی به بیننده است. ممکن است بیننده با دیدن این نوع عکس‌ها به درک درست و واضحی از سوژه نرسد، اما بخش تیره و سیاه تصویر باعث شکل‌گیری قدرت تخیل بیننده می‌شود.

مهم‌ترین نکته در عکاسی ضد نور قرار دادن سوژه در مقابل یک منبع نور عظیم و تنظیم میزان نوردهی دوربین

بر اساس روشن‌ترین بخش تصویر (پس‌زمینه) است. توجه داشته باشید که میزان نوردهی (exposure) دوربین باید بر اساس روشن‌ترین بخش پس‌زمینه و نه سوژه تنظیم شده باشد. با رعایت این اصل اولیه، سوژه موردنظر به دلیل نبود نور کافی حتی اگر به طور کامل سیاه نشود بسیار تیره یا به اصطلاح آندر اکسپوزد (under exposed) - حداقل نوردهی - خواهد شد.

● انتخاب سوژه

اگرچه از سوژه‌های بسیاری برای عکاسی ضد نور می‌توان استفاده کرد، اما برخی سوژه‌ها از شرایط بهتری برخوردارند. از آنجا که در عکاسی ضد نور مواردی مانند رنگ، بافت یا حالت سوژه تأثیری در زیبایی عکس ندارد بنابراین بهتر است توجه خود را روی ویژگی‌های دیگری متمرکز کنید. برای مثال، ویژگی‌هایی مانند بزرگی، اندازه، درشت و قوی بودن و به طور کلی اندازه‌های ابعادی سوژه تأثیر زیادی در بهتر شدن عکس خواهند داشت.

● خاموش کردن فلاش

عکاسی ضد نور نیازی به استفاده از فلاش دوربین ندارد، بنابراین باید از خاموش بودن آن اطمینان داشته باشید. در صورتی که دوربین روی مود اتوماتیک تنظیم شده باشد این امکان وجود دارد که فلاش آن به صورت اتوماتیک فعال (با توجه به شرایط نور محیط) و مانع به وجود آمدن عکس ضد نور شود. سوژه در عکاسی ضد نور به حداقل نور ممکن نیاز دارد.

● تنظیم نور

تنظیم نور و به طور کلی نورپردازی در عکاسی ضد نور با سایر زمینه‌های عکاسی تفاوت زیادی دارد و نکات گفته شده در خصوص رعایت برخی موارد نورپردازی در این نوع عکاسی به هیچ عنوان صدق نمی‌کند.

برخلاف اینکه در بسیاری از زمینه‌های مختلف عکاسی، روشن بودن جلو زمینه توصیه شده است، در عکاسی ضد نور روشن بودن پس زمینه بسیار تاکید می‌شود. این مسئله به گونه‌ای است که هرچه منبع نوری پس زمینه قوی‌تر و بزرگ‌تر باشد شدت تیرگی و سیاه شدن سوژه بیشتر خواهد بود. بهترین منبع نوری برای عکاسی ضد نور، خورشید است بنابراین برای خلق یک اثر ضد نور می‌توانید از سوژه بخواهید که در مقابل طلوع یا غروب آفتاب بایستد.

● انتخاب پس‌زمینه

خورشید در حال طلوع یا غروب نه تنها به وجود آورنده بهترین منبع نوری برای عکاسی از ضد نور به شمار می‌رود بلکه از آن به عنوان یک پس‌زمینه (back ground) خوب نیز می‌توان استفاده کرد. توجه داشته باشید که در این حالت هر چه آسمان صاف و بدون ابر باشد نتیجه نهایی عکس بهتر خواهد شد. می‌توان بخشی از خورشید را در تصویر منعکس یا اینکه آن را با انتخاب یک سوژه بزرگ، به طور کلی پنهان کرد.

● مشخص بودن سوژه

به دلیل تیرگی کامل سوژه در عکاسی ضد نور، گاهی اوقات تشخیص درست سوژه مشکل‌ساز می‌شود. از این رو هنگامی که قرار است به جای یک سوژه همزمان از چند سوژه عکس گرفته شود سعی کنید سوژه‌ها به گونه‌ای تفکیک شده باشند تا ابهامی در هنگام مشاهده آن‌ها به وجود نیاید. برای مثال، اگر قرار است از یک شخص و یک درخت عکس گرفته شود، بهتر است بین دو سوژه اندکی فاصله وجود داشته باشد تا تصویر مشخص و واضح باشد. ایستادن شخص در مقابل درخت یا تکیه کردن به آن باعث مبهم و نامشخص شدن سوژه در تصویر خواهد شد. در صورتی که تمایل داشته باشید از چهره اشخاص عکس ضد نور تهیه کنید بهتر است از آن‌ها بخواهید به صورت نیم‌رخ بایستند زیرا این کار باعث می‌شود تا اجزای بیشتری از صورتشان مثل بینی، دهان و چشم‌ها در تصویر (البته به صورت خطوط) منعکس شود.

● مود اتوماتیک

در بیشتر دوربین‌های دیجیتال امروزی ویژگی "اندازه‌گیری فاصله به صورت اتوماتیک" دیده می‌شود. این ویژگی مشخص می‌کند تا چه حد باید به سوژه نزدیک شد تا همه چیز به خوبی در معرض نور قرار بگیرد و روشن شود. زمانی که نور محیط مناسب نباشد، دوربین با کمک ویژگی گفته شده و برای جلوگیری از آندراکسیپوز شدن سوژه، فلاش دوربین را به طور اتوماتیک روشن و کمبود نور محیط را جبران می‌کند. در صورتی که نور محیط با فلاش دوربین روشن شده باشد، عکس ضد نور به وجود نخواهد آمد. در بیشتر دوربین‌ها نیز همزمان با عمل فوکوس و نگه داشتن دکمه شاتر به حالت نیمه فشرده عمل محاسبه میزان نوردهی به طور اتوماتیک اجرا می‌شود، بنابراین به منظور جلوگیری از مشکل ذکر شده (جلوگیری از عکس ضد نور) می‌توان به این صورت عمل کرد: دوربین را به سمت روشن‌ترین نقطه پس زمینه تنظیم کنید و دکمه شاتر را به حالت نیمه فشرده نگه دارید و اجازه ندهید که دکمه رها شود. سپس دوربین را به سمت سوژه مورد نظر تنظیم و دکمه شاتر را رها کنید. به این ترتیب شما به دوربین هوشمند خود کمک می‌زنید و به راحتی می‌توانید عکس ضد نور بگیرید!

برخی از دوربین‌های دیجیتال نیز به مودهای اندازه‌گیری "نقطه‌ای" (Spot) یا "متمرکز شده" (Centered)) مجهزند. با کمک این مودها و ترفند گفته شده می‌توانید عکس‌های ضد نور زیبایی بگیرید.

● مود دستی

مزیت دوربین‌های دیجیتالی این است که می‌توانید بدون پرداخت هزینه برای چاپ عکس‌ها نتیجه نهایی را سریع مشاهده کنید و در صورت مطلوب نبودن یک عکس دیگر بگیرید. بنابراین اگر ترفند و راهکار گفته شده در خصوص مود اتوماتیک و دکمه شاتر نیمه فشرده به خوبی عمل نکرد و باعث رضایت خاطر شما نشد می‌توانید از مود دستی دوربین استفاده کنید. برای اینکه یک راهنمای خوب در خصوص استفاده از مود دستی در عکاسی ضد نور داشته باشید، توصیه می‌شود که به سرعت شاتر و اندازه دیافراگم پیشنهاد شده در مود

اتوماتیک دوربین توجه و از آنجا شروع کنید. برای مثال، اگر دوربین در حالت اتوماتیک شرایط را به گونه‌ای تنظیم کند که نور زیادی تابیده و محیط روشن شود، بنابراین باید سعی کنید تا آنجا که امکان دارد به صورت دستی دوربین را طوری تنظیم کنید که نور کمتری به محیط تابیده شود. استفاده از تکنیک برکتینگ (bracketing) - که در مقاله‌های گذشته توضیح داده شد - نیز راهکار خوبی است.

● فوکوس کردن

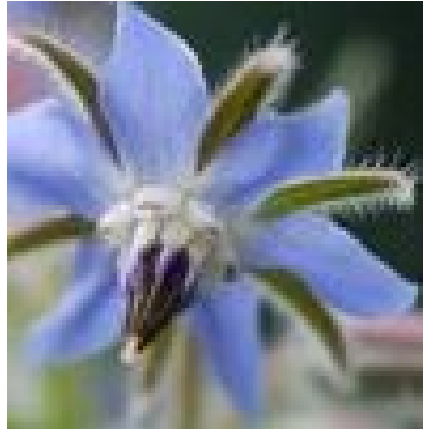
با انتخاب بیشترین حالت عمق میدان که حاصل انتخاب دیافراگم کوچک‌تر (عدد بزرگ‌تر) است می‌توانید ابعاد وسیعی از سوژه یا لوکیشن خود را در تصویر منعکس کنید.

● آخرین نکته

اگرچه شدت تیره‌تر بودن سوژه، زیبایی بیشتری به عکس می‌بخشد، اما در صورتی که بتوانید هنرمندانه و خلاقانه برخی ناحیه‌های سوژه را روشن باقی بگذارید زیبایی عکس را دو چندان کرده‌اید. گاهی اوقات روشن بودن بخشی از سوژه باعث سه بعدی شدن آن می‌شود. اینکه چه سوژه‌ای و تا چه حد تیره یا روشن شود بستگی به دید خلاقانه شما دارد.

منبع عناوین بالا سایت: vthgate.in

چگونه از گلها و گیاهان عکاسی کنیم؟

عکاسی از طبیعت و گیاهان یکی از پرطرفدارترین شاخه‌های عکاسی است. هیچ تردیدی وجود ندارد که با وجود هزاران گونه گل و گیاه در جهان، شما موضوعات فراوان و متعددی برای عکاسی در اختیار خواهید داشت. چندین روش برای عکاسی از گلها وجود دارد:

1. گلهایی که در طبیعت وحشی رشد می‌کنند.
2. گلهایی که در باغها و گلخانه‌ها پرورش می‌یابند.
3. گلهایی کدر محیط خانه قرار دارند.

عکاسی از هریک از این گروهها روشهای خاص خودش را دارد. این مقاله بیشتر به عکاسی از گلهایی که در طبیعت و وحشی و باغها و گلخانه‌ها پرورش می‌یابند می‌پردازد.

عکاسی ماکرو چیست؟

رایج‌ترین روش برای عکاسی از گلها در طبیعت عکاسی ماکرو می‌باشد. در گذشته عکاسی ماکرو به معنی استفاده از دوربینهای SLR و خریدن لنزهای مخصوص بود که هزینه‌ای بین صد تا هزاران دلار به دنبال داشت. اما این مساله در مورد دوربینهای دیجیتال فرق می‌کند. در واقع اکثر دوربینهای دیجیتال ویژگی دارند که به صورت خودکار می‌توانند روی حالت ماکرو فعال شوند، حتی برای عکاسی حرفه‌ای. در حالت ماکرو شما می‌توانید تا جایی که امکان دارد از موضوع خود تصویر کلوزآپ زیبایی بگیرید که این

حالت در عکاسی از گلها بسیار مهم است . به همین دلیل آیکون یا علامت حالت ماکرو در اکثر دوربینهای دیجیتال به شکل گل لاله است .

با استفاده از حالت ماکرو می توانید با فاصله ای 10 تا 20 سانتی متری تا حتی کمتر، از سوژه خود عکاسی کنید.

بهرتر است برای پیدا کردن این فاصله در دوربین خود به دفترچه راهنمای آن مراجعه کنید. قابلیت نزدیک شدن به یک موضوع از تواناییهای خوب و مفید دوربین است اما این کار محدودیتهایی را هم به دنبال دارد. یکی از این محدودیتها عمق میدان بسیار کم است . عمق میدان فاصله ای است که هر شیء جلو یا پشت سوژه شما در حالت فوکوس قرار دارد و در حالت ماکرو این فاصله بسیار کم است. در نتیجه بیشتر تصویر تار است اما خود این محدودیت گاهی مفید است و باین کار می توانید تمام توجه بیننده را به موضوع مورد نظر خود معطوف کنید.

مشکل دوم زمان نوردهی زیاد آن است که البته مشکل حل نشدنی نیست . نور دهی زمانی است که شاتر دوربین برای ثبت تصویر بازمی ماند . در حالت ماکرو دیافراگم کوچک است و شاتر باید این نور دهی کم را جبران کند، بنابراین احتمال فریز (freez) شدن حرکتهای بسیار کم است. اگر گل مورد نظر شما در اثر وزش نسیمی حرکت کند یا دستتان در حالت ثابتی نباشد تصویر شما تار خواهد شد.

توجه داشته باشید پس از عکاس از گلها ، دوربین خود را از حالت ماکرو خارج کنید . چون این کار باعث می شود عکسهای بعدی شما تارو مبهم باشند. در برخی دوربینها ، تنظیم حالت ماکرو به صورت مستقل و جداگانه است مثل حالت پرتره . اما در برخی دیگر حالتی مکمل است و با سایر حالتها تنظیمی فعال می شود . اگر دوربین شما به این صورت عمل می کند بهترین حالت این است که گزینه پرتره را در ارتباط باحالت ماکرو انتخاب کنید.

عکاسی از گلها خارج از محیط خانه

اگر می خواهید از گلهای یک باغ یا گلهای وحشی طبیعت عکاسی کنید ، روزی پر نور اما در عین حال ابری را

برای عکاسی انتخاب کنید . زیرا ابرها باعث پخش شدن نور خورشید و در نتیجه ملایم شدن رنگها و سایه ها می شوند . اگر می خواهید روز عکاسی کنید که آسمان صاف و بدون ابر است ، ساعتهای قبل از غروب و بعد از طلوع خورشید مناسب هستند. در این ساعات رنگها روشن تر بوده و کنترل سایه ها کار آسان تری می باشد. به خاطر داشته باشید از فلاش داخلی دوربین خود هنگام نزدیک شدن به سوژه استفاده نکنید زیرا فیلم بیش از حد نورمی بیند.

مراقب باد باشید

نسیم و باد ناگهانی می تواند کار عکاسی از گلها را دشوار سازد ، به خصوص هنگامی که از حالت ماکرو استفاده می کنید. بهترین روش برای به حداقل رساندن تاثیر این است که در میان مسیر وزش نسیم و گل قرار بگیرید. صبور باشید . منتظر بمانید نسیم بخوابد و سپس عکاسی کنید . به یک شات اکتفا نکنید و چندین عکس بگیرید.

تا حد امکان نزدیک شوید

مجبور هستید برای نزدیک شدن به موضوع روی زانو خم شوید ، این کار را بکنید. مطمئن شوید که موضوع تمام صفحه را گرفته است و فقط به خود گل توجه نکنید . برای اینکه تمام گل و شاخه و برگش درتصویر باشند چند سانتی متر به عقب بروید . شاید هم بخواهید از چندین گل عکس بگیرید . توجه داشته باشید که تعداد گلها در عکس عدد فرد باشد؛ 3 تا 5 گل نسبت به 2 یا 4 گل جلوه بصری بیشتری دارند.

مراقب سایه ها باشید

توجه داشته باشید روی گل مورد نظر سایه ای نیفتاده باشد . به همین خاطر همیشه اشیاء اطرافتان مثل درختها ، سایر گیاهان ، ساختمانها ، حفاظها را در نظر بگیرید.

از سه پایه استفاده کنید

به دلیل اینکه حالت ماکرو احتیاج به زمان نوردهی زیادی دارد ممکن است تصویر شما تار شود ، استفاده از یک سه پایه احتمال این خطارا کاهش می دهد . همچنین با استفاده از سه پایه دیگر لازم نیست برای نزدیک

شدن به موضوع روی زانو خم شوید تا حتی روی زمین بخوابید.

بک گراند خود را به دقت انتخاب کنید

اگر رنگها و بافتی که در پس زمینه عکس شما قرار دارند با رنگها و بافت پیش زمینه شباهت داشته باشند ، جلوه بصری عکس از بین می رود حتی اگر دوربین به صورت اتوماتیک روی موضوع فوکوس کند و اطراف آن تار باشد.

به محیط زیست احترام بگذارید

از قوانین و مقررات اطاعت کنید . مراقب باشید هنگام راه رفتن به محیط زیست اطراف خود صدمه وارد نکنید. از چیدن گلها در مکانهای عمومی ، پارکها و ممنایق حفاظت شده خودداری کنید. با این کار سایرین نیز می توانند از محیط زیست سالم لذت ببرند .

عکاسی از گلهای باغ

با استفاده از تکنیکهای عکاسی ماکرو می توانید از گلهای یک باغ یا یک پارک عمومی عکاسی کنید . همچنین باغچه های گل نیز جلوه خاصی برای عکاسی دارند. در این صورت باید تنظیم دوربین خود را از حالت ماکرو به لنداسکیپ (land scape) تغییر دهید تا تصویر بزرگ تری داشته باشید.

عکاسی از گلها در گلخانه

گلخانه ها معمولا نور زیادی در خود جمع می کنند به همین دلیل می توانید از تکنیکهای مشابه در عکاسی خارج از محیط خانه استفاده کنید . اما در اینجا دیگر باد مزاحمتی ندارد . همچنین اگر هوای گلخانه گرم تراز هوای خارج از آن باشد ، پنجره ها بخار می کنند و این حالت باعث پخش شدن نور خورشید و ایجاد شرایط نوری بهتر می شود . همچنین عکاسی در گلخانه این فرصت را فراهم می کند که از گونه های گلها عکاسی کنید (مثل گل ارکیده) گونه هایی که در منطقه زندگی شما نمی رویند. هنگام عکاسی مراقب سایه های ایجاد شده از ساختار و تجهیزات درون گلخانه باشید .

عکاسی از گل‌های باغ

با استفاده از تکنیک‌های عکاسی ماکرو می‌توانید از گل‌های یک باغ یا یک پارک عمومی عکاسی کنید. همچنین باغچه‌های گل نیز جلوه خاصی برای عکاسی دارند. در این صورت باید تنظیم دوربین خود را از حالت ماکرو به لنداسکیپ (land scape) تغییر دهید تا تصویر بزرگ‌تری داشته باشید.

عکاسی از گل‌ها در محیط خانه

هنگامی که در محیط خانه عکاسی می‌کنید کنترل بیشتری روی تکنیک‌ها و روش کار خود دارید. افراد مبتدی می‌توانند از یک شاخه گل شروع کنند تا روی نور و بک‌گراند آن تسلط بیشتری داشته باشند. در صورت تمایل می‌توانید از گلدان‌های گل عکس بگیرید، برای این کار مانند موقعیت خارج از خانه از حالت ماکرو استفاده کنید.

برای عکاسی بهتر اطلاعاتی در مورد گل‌ها به دست آورید

یکی از روش‌های ارتقاء سطح عکس‌های خود جمع‌آوری اطلاعات از گل‌ها است. باغ‌های گل، گلخانه‌های عمومی، پارک‌های ملی، حیات وحش حفاظت شده همه مکان‌هایی هستند که شما می‌توانید علاوه بر عکاسی اطلاعات مفیدی در مورد گل‌ها کسب کنید. هرچه بیشتر در مورد مکان و زمان رویش گل‌ها بدانید، عکس‌های بهتری خواهید گرفت.

عکاسی از گل یکی از بهترین روش‌ها برای تزئین فضای داخلی خانه است. تصاویر قاب شده گل‌ها تکمیل‌کننده دکور می‌باشند.

منبع مقاله: Black's Is Photography

مترجم: فرانہ فراهانی

چطور با نور مادون قرمز عکاسی کنیم؟

عکاسی مادون قرمز عکاسی است که در آن نور مرعی به وسیله فیلتر مسدود می شود

و با طیف (IR طیف مادون قرمز) تصاویر عجیب، زیبا خلق می شود. این روش بیش از صد سال است که اختراع شده؛ اما اخیرا بین مردم رواج یافته است به طوری که همه می توانند با یک دوربین معمولی تصاویری غیر معمولی را ثبت کنند.

همه سوژه ها برای عکاسی با نور مادون قرمز مناسب نیستند. بعضی از اشیاء طیف نوری مادون قرمز را به صورت سفید و یا روح مانند منعکس می کنند. برای مثال عکاسی از چهره برای بدست آوردن تاثیر ظریف و حساس، نمونه خوبی از عکاسی با IR است. چون به چهره بافتی صاف و یکدست و آغشته با رنگ سرخ می دهد. در عکاسی از مناظر نیز حالتی روحانی القا می شود.

IR همچنین می تواند رنگ ها را کمی محو بکند برخی از تولید کننده های لنزهای دوربین های دیجیتال فیلتر مسدود کننده نور مادون قرمز را بر محصولات خود نصب می کنند.

عکاسی مادون قرمز عکاسی است که در آن نور مرعی به وسیله فیلتر مسدود می شود

و با طیف (IR طیف مادون قرمز) تصاویر عجیب، زیبا خلق می شود. این روش بیش از صد سال است که اختراع شده؛ اما اخیرا بین مردم رواج یافته است به طوری که همه می توانند با یک دوربین معمولی تصاویری غیر معمولی را ثبت کنند.

همه سوژه ها برای عکاسی با نور مادون قرمز مناسب نیستند. بعضی از اشیاء طیف نوری مادون قرمز را به صورت سفید و یا روح مانند منعکس می کنند. برای مثال عکاسی از چهره برای بدست آوردن تاثیر ظریف و حساس، نمونه خوبی از عکاسی با IR است. چون به چهره بافتی صاف و یکدست و آغشته با رنگ سرخ می دهد. در عکاسی از مناظر نیز حالتی روحانی القا می شود.

IR همچنین می‌تواند رنگ‌ها را کمی محو بکند برخی از تولید کنندهای لنزهای دوربین‌های دیجیتال فیلتر مسدود کننده نور مادون قرمز را بر محصولات خود نصب می‌کنند .

روش‌های مختلفی برای گرفتن عکس مادون قرمز وجود دارد که در زیر به آنها اشاره خواهد شد :

روش استاندارد برای خلق یک عکس مادون قرمزی استفاد از فیلتر خاص قرمز است که نور مرعی را مسدود کرده و فقط به نور نامرعی مادون قرمز اجازه ورود به داخل دوربین را می‌دهد.

فیلمبرداران نیز تا مدت‌ها از این روش برای آثار خود استفاده می‌کردند. از نظر تکنیکی چند موضوع کوچک بایستی در نظر گرفته شود از جمله زمان نوردهی بیشتر و انجام فکوس تقریبی که با کمی تمرین درست می‌شود.

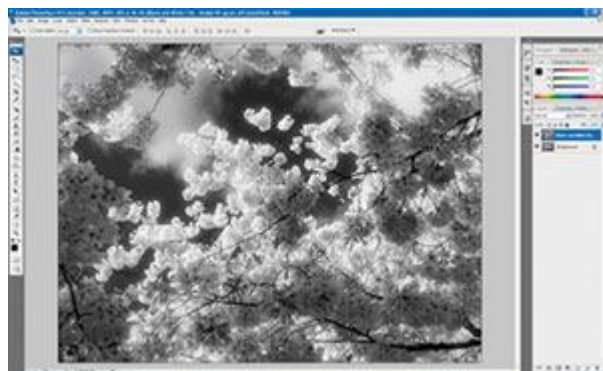
اگر شما دوربین دیجیتال SLR دارید تمام کاری که باید انجام بدهید بستن فیلتر مادون قرمز به دهانه لنز است. در برخی از دوربین‌های کامپکت نیز قابلیت اتصال فیلتر وجود دارد. اگر دوربین کامپکتان این امکان را نداشت زیاد خود را ناراحت نکنید، راه‌های مختلفی برای الصاق فیلتر وجود دارد راحت‌ترینشان نگه داشتن فیلتر جلوی لنز است.

یک مبدل تهیه کنید که کمی بلندتر از لنز باشد و بعد فیلتر را به آن وصل کنید. مطمئن شوید که لنز به فیلتر برخورد نکرده است. برای این که حتی می‌توانید از لوله پی‌وی‌سی هم استفاده کنید و فیلتر را با چسب به آن بچسبانید.

راه دیگری نیز وجود دارد؛ می‌توان بعد از عکاسی توسط نرم‌افزارهای موجود فیلتر مادون قرمز را اضافه کرد. نتیجه تا حدود زیادی شبیه به هم است. در اینجا کمی از دستورات فتوشاپ CS3 را برای انجام این کار معرفی می‌کنیم. فایل خود را باز کنید و یک کپی TIFF یا PSD از آن ذخیره کنید. به منوی **Layer** بروید در قسمت **new adjustment layer**، گزینه **black and white** را انتخاب کرده و در نهایت دکمه **ok** را کلیک کنید.

در پنجره سیاه و سفید **Preset arrow** را کلیک و **Infrared** (مادون قرمز) را انتخاب کنید و تا آنجا که بامیل خودتان است در آن تغییرات ایجاد کنید و در نهایت در منوی **layer** گزینه **Flatten** را انتخاب کنید.

در فتوشاپ‌های جدیدتر به جای گزینه **black and white** گزینه **Channel Mixer** و سپس **Monochrome** در گوشه سمت چپ پنجره را برای سیاه و سفید کردن تصویر انتخاب کنید و تا آنجایی که به سلیقه شما نزدیک می‌شود تغییرات ایجاد کنید.

راه حل دیگر استفاده از فیلتر مادون قرمز است که در داخل دوربین استفاده می‌شود ولی از آنجایی که باز کردن دوربین اصولاً کار خطرناکی است توصیه می‌شود از سرویس‌های شرکت‌هایی لایف پیکسل استفاده کنید این کار هزینه‌ای حدود 400 تا 600 دلار دارد .

از آنجایی که گرفتن عکس با فیلتر مادون قرمز باعث می‌شود نورهای مرعی وارد دوربین نشود بنابراین زمان بیشتری برای ثبت تصویر نیاز است. برای عکاسی با فیلتر مادون قرمز حساسیت دوربین را بالا ببرید و از سه پایه استفاده کنید.

گرفتن یک عکس درست و خوب با این روش نیاز به مهارت دارد مخصوصاً وقتی از فیلتر استفاده می‌کنید. برای تمرین چند عکس که با نوردهی زیاد و کم بگیرید تا دستتان راه بیفتد.

فکوس کردن تصویر با فیلتر مادون قرمز کار سختی است بعد از فکوس با بستن دیافراگم عمق میدان بیشتری به تصویرتان تا کم و کاستی فکوس را تا حدودی جبران کند.

www.arazfilm.com